ufo-nyt

UDGIVET AF S.U.F.O.I.

SKANDINAVISK UFO INFORMATION



22. årg. 2
MAR/APR 1980

Abonnement 1980: kr. 75,-

Skandinavisk UFO Information

SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af observationsberetninger samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

Det er SUFOIs opfattelse, at de mange observationsberetninger udgør et vigtigt videnskabeligt forskningsgrundlag. Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

Ved et UFO forstår vi: »Et uidentificeret flyvende objekt, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse, foretaget af kompetente forskere, *ikke* kan forklares som værende et kendt, naturligt fænomen.«

SUFOI ledes af **Repræsentantskabet**

Den daglige ledelse varetages af formanden og de to næstformænd.

Repræsentantskabet består af 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

SUFOI og »UFO-NYT«

De i »UFO-NYT« offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. *Red.*

ABONNEMENT bestilles lettest ved at indbetale medlemskontingent (d.kr. 75,00 for året 1980) til Regnskabskontorets gironr. 9 11 77 25; det kan også bestilles på ethvert postkontor samt hos landpostbudet.
Adresseændringer etc. bedes hurtigst muligt meddelt til SUFOIs Ekspedition, da denne fremgangsmåde har vist sig at give færrest fejl.

INDEHOLDER bl. a.:

Repræsentantskabet - UFO-NYT

Ekspedition og regnskab: Skandinavisk UFO Information - SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte. Giro: 9 11 77 25.
SUFOIs formand: Flemming Ahrenkiel, Holmevænget 5, 2970 Hørsholm, tlf. (02) 86 92 70.
Næstformand, Datakonsulent: Per Andersen, Lottesvej 15 st., 8220 Brabrand, tlf. (06) 25 52 56.
Næstformand, Informationsafdeling: Peter A. Hansen, Erica-parken 12, 2820 Gentofte, tlf. (0 1) 67 08 93.
Ansv.hav. redaktør: Iver O. Kjems, Lunagervej 23, 2650 Hvidovre, tlf. (01) 78 36 13.
Redaktionssekretær: Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg, tlf. (09) 21 39 46
Redaktionssekretær: Henrik Pedersen, Nikolaj Plads 1, 4., 1067 København K.
Sekretariat: Karen M. Linneballe, Margrethevej 11, 2960 Rungsted Kyst, tlf. (02) 57 07 36.
Ekspeditionssekretær: Jytte Pedersen, Tellerupvej 44, 5591 Gelsted, tlf. (09) 49 15 16.
SUFOIs Duplik: Carsten Jørgensen, Vænget 2, Harrested, 4200 Slagelse, tlf. (03) 58 44 15.
Projektmedarbejder: Xavier P. Madsen, Bakkehave 8, 2970 Hørsholm.
SUFOIs Rapportcentral: Ejner Nielsen, Konvalvej 1, 4600 Køge, tlf. (03) 65 57 95.
SUFOIs Alarmcentral: Ole J. Knudsen, Vestre Ringgade 208, 5.tv., 8000 Århus C, tlf. (06) 19 88 90.
FOTA - Forskningsteknisk afdeling: Bent Aalberg, Flintemosevej 19, 4731 Brandelev.
SUFOIs Arkiv og Udklipscentral: Niels Chr. Krag, Skanderupvej 6, 2610 Rødovre, tlf. (01) 70 90 86.
SUFOIs Foredragsafdeling: Erling Jensen, Ingstrup Allé 35a, 2770 Kastrup, tlf. (01) 51 11 41.
SUFOIs Efterforskningsafdeling, Repræsentant for Lolland Falster: Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Søllested, tlf. (03) 94 11 69.
Repræsentanter for København: Inge og Hans Voigt, Lyngen 17 B, 2800 Lyngby, tlf. (02) 88 92 32.
Repræsentant for Vestsjælland: Jens Mikkelsen, Brovej 2, Slots Bjergby pr. 4200 Slagelse, tlf. (03) 58 41 74.
Repræsentant for Fyn: Jens Henrik Glintborg, Skibhusvej 61 B, 5000 Odense C, tlf. (09) 11 91 58.
Repræsentant for Nordjylland: Torben Birkeholm, Absalongade 3 st.tv., 9000 Aalborg, tlf. (08) 16 33 19.
Repræsentant for Midtjylland (8000-området): Jesper Sand Damtoft, Fuglesangs Allé 24, 8210 Århus V, tlf. (06) 15 64 34.
Repræsentant for Midtjylland (7000-området): Bent Eriksen, Avlsbrugervej 23, 2.tv., 7000 Fredericia, tlf. (05) 92 00 81.
Repræsentant for Sønderjylland: Ole Christensen, Hesseldam 32, 6200 Åbenrå, tlf. (04) 62 56 48.
Repræsentant for Norge: Finn W. Kalvik, Arm. Hansensvei 11, N-5030 Landås, Norge, tlf. (05) 28 01 26.
Norsk UFO Center, Rapportcentral, tlf. (05) 28 01 26.

SUFOI
Postbox 6, 2820 Gentofte
Giro 9 11 77 25

UFO-forskning i Vesttyskland

Det er efterhånden adskillige år siden, vi i SUFOI første gang hørte om en lille gruppe unge mennesker, der var begyndt at interessere sig for UFO-forskning i Vesttyskland. Sådanne små grupper opstår hele tiden med nogle få entusiastiske unge mennesker som primus motor i foretagendet. Almindeligvis holder en sådan gruppe kun i et begrænset tidsrum, hvorefter medlemmerne skilles igen uden at have opnået særlige resultater på UFO-fronten. Der er desværre mange eksempler på dette, både fra ind- og udland.

Den lille gruppe, CENAP fra Mannheim i Vesttyskland, er imidlertid heldigvis undtagelsen, der bekræfter reglen. Der blev stadig væk ved med at komme livstegn fra CENAP, der gennem årene har fået en stadigvæk stærkere position som en seriøs europæisk UFO-forskningscentral.

Dette skyldes naturligvis ikke mindst CENAP's to ledere, den 23-årige Werner Walter og 24-årige Hansjürgen Köhler, der ved et enormt personligt engagement i UFO-arbejdet har formået at holde sammen på trådene og samtidig udsende månedskriftet CENAP-Report. Alene i dette tidsskrift lægger Werner Walter og Hansjürgen Köhler et meget stort arbejde. Dette resulterer også i, at deres blad er både interessant og særdeles up to date, hvad UFO-nyheder angår.

Vi har i SUFOI gennem årene været glade for den hjælpsomhed, vi altid har mødt fra CENAP's side, når vi har haft hjælp behov. CENAP er i dag en effektivt arbejdende UFO-forskningscentral, som vi med glæde ser frem til et fortsat godt samarbejde med.

For at give UFO-NYTs læsere et indblik i CENAP's udvikling og syn på UFO-forskningen har vi bedt Hansjürgen Köhler om et indlæg, som er oversat og bearbejdet af Karen Margrethe Linneballe, SUFOIs trofaste sekretær.

Ole Henningsen



Beretning til UFO-NYT fra CENAP, Mannheim

Das Centrale Erforschungs-Netz Aussergewöhnlicher Phänomene, forkortet til CENAP, er ikke egentlig en klub eller en forening, men derimod en aktiv, seriøs UFO-forskningsgruppe, hvis medarbejdere (ikke medlemmer) selv får mulighed for at bidrage med direkte feltforskning.

CENAP opstod af den »private UFO-forskningsgruppe i Mannheim, Vesttyskland«, der blev grundlagt den 1. november 1973 under ledelse af Werner Walter, Heinreich Schwierz og Hansjürgen Köhler. Denne gruppe havde som sit første mål sat sig for nærmere at studere de faktiske forhold inden for UFO-problemet både i og udenfor Tyskland.

Mens denne undersøgelse stod på, konstateredes, at der netop i Tyskland eksisterede studiegrupper af ufologer, eller UFO-sammenslutninger af vanvittige UFO-fans, som entusiastisk troede på engleagtige væsener i de »flyvende tallerkener«, eller de lancerede djævlene fra Tibet, området hvor i årtier såkaldte »UFO-pionerer« gjorde »missionsarbejde« for visse Mars- eller Venusbeboere — og kaldte dette arbejde: Ufologi! Ud af denne interesse i forbindelse med det aktuelle problem om uidentificerede flyvende objekter opstod desværre et uigennemskueligt sammensurium af pseudoreligiøst påvirkede vidneforklaringer og opdigtede rørende halve sandheder, og det blev i Tyskland kaldt: Ufologi; — ja, det udartede, så man i det Herrens år 1979 minsandten formedelst 1200

Hansjürgen Köhler (tv.) og Werner Walter i CENAPs hovedkvarter i Mannheim.



DM kunne lade sig uddanne på et 14-dages seminar til at kunne kontakte disse UFOer! Ufologien praktiserede nu det enkle at samle oplysninger (»som ikke behøvede at stemme overens«, som en Wiesbader ufolog har udtrykt det over for CENAP) og deraf sammenstille et verdensbillede af »flyvende tallerkener« uden at tage hensyn til virkelige hændelser og nærobservationer, der ikke var blevet undersøgt eller gennemarbejdet. Ud fra denne situation, som egentlig var meget mere speget, ville medarbejderne i CENAP som en ung undersøgelses-organisation gå andre veje, specielt pege på ufologiens entydigt *passive* holdning m.h.t. udforskning af det verdensomspændende fænomen.

Da vi i løbet af vore undersøgelser af UFO-problemet også havde fået de første kontakter med udlandet, gjorde det et stærkt indtryk på os, at der var alvorligt arbejdende grupper som NICAP i USA, APRO (også USA), TUFOIC (Australien), SUFOI (Danmark) og professor J. Allen Hynek's Center for UFO Studies — der udførte et arbejde, som man virkelig kunne kalde UFO-forskning. Da ydermere den daværende situation inden for UFO-forskningen i Vesttyskland/Østrig syntes at være utålelig og stærkt overspændt, blev der af os taget skridt til at påbegynde en seriøs og aktiv forskning.

Den 1. marts 1976 var det endelig kommet så vidt, og CENAP blev grundlagt med det sigte at udføre et alvorligt UFO-undersøgelsesarbejde under ledelse af Werner Walter og Hansjürgen Köhler.

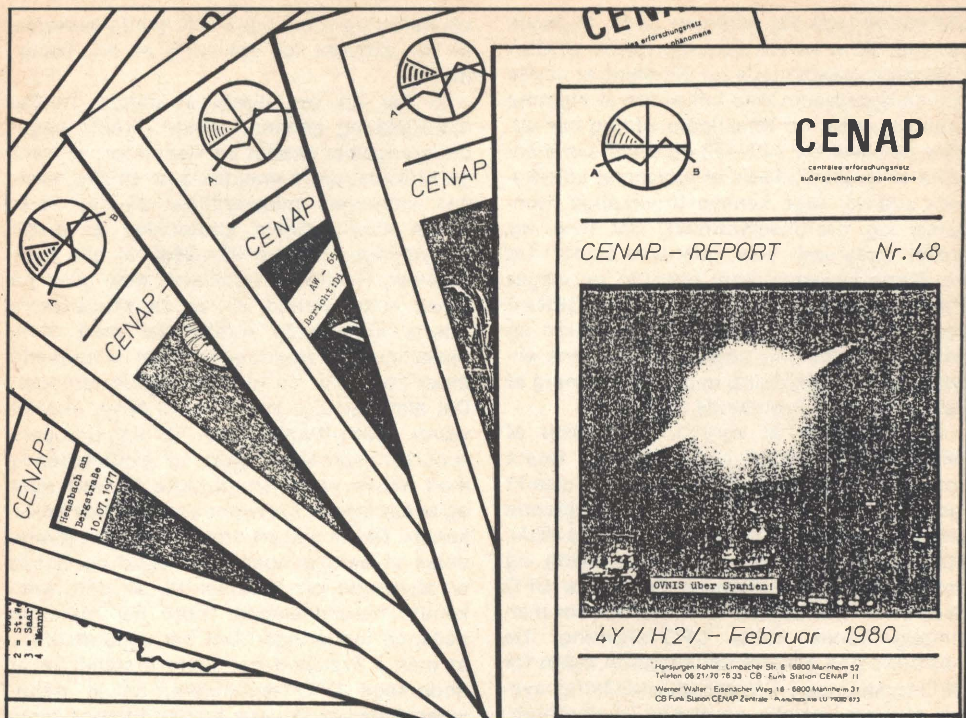
Vi var egentlig helt overraskede over os selv, da vi så, at vort arbejde ikke alene blev anerkendt i Tyskland, men også i udlandet. Man må have manglet en sådan gruppedannelse i de tysktalende lande, og derfor blev vore tanker om alvorlig undersøgelse af UFO-problemet taget op også i Østrig, hvor man i slutningen af 1977 grundlagde CENAP-Section-Austria under ledelse af hr. Pöchhacker og hr. Gerersdorfer i Kemmelbach i den nordøstlige del af Østrig.

CENAP har nu i den tid der er gået, i både Tyskland og Østrig oprettet regionalt virkende kredse, der kan træde i funktion med undersøgelser, dersom evt. UFOer bliver set. Dette arbejde med CENAP-undersøgelser udføres på rent ukommerciel og privat basis, og vi må også selv skaffe midlerne til vor aktivitet for opklaring af evt. fænomener.

Vi har nu ved hjælp af meget studiemateriale og gennem talrige direkte sagsundersøgelser skaffet os vished for, at mange tilfælde, der anmeldes som UFOer, skyldes vidnernes mistydninger af det sete; ifølge internationale statistikker er disse fejltydninger mellem 90—95% af alle iagttagelser. Resten er uopklaret, men giver på ingen måde vished for, at de skulle være udefra kommende rumfartøjer med menneskelignende væsener, som det ustandselig bliver foreholdt os af fantasifulde ufologer. Det almengyldige begreb UFO bliver »takket være« samvittighedsløse ufolog-gruppers »opklaringsarbejde« gjort til ensbetydende med fiktive verdensrumbrødre fra vort eget og andre stjernesystemer og »flyvende tallerkener«. Det er sikkert også derfor, at størstedelen af befolkningen i Tyskland og Østrig er afvisende og henviser til, at den anerkendte naturvidenskab hidtil har forkastet sådanne forklaringer. Det har også medført, at man i Tyskland har taget afstand fra at undersøge UFO-fænomenet, og at naturvidenskabeligt skolede kredse først nu langsomt er begyndt at interessere sig for sagen. Alt dette førte til, at man ikke har vist UFO-fænomenet den grad af opmærksomhed, det burde vises! Muligheden for, at UFOer kommer udefra, er til stede; men indtil nu er der ikke givet klare beviser — med undtagelse af f.eks. fotos af hidtil uforklarlige lysfænomener og fysiske spor.

CENAP bruger samme betegnelser for UFO-fænomener (C 1, C 2 etc.) som professor J. Allen Hynek. UFO-rapporter og alt det øvrige materiale indgår i Mannheim i to arkiver, det ene ordnet kronologisk, det andet geografisk, og disse arkiver står til de forskellige afdelingers rådighed. Arkiverne omfatter ca. 6000 rapporter fra hele verden. Yderligere 5000 beretninger er indtil nu ikke gennemarbejdet p.gr. af mangel på kvalificerede oversættere.

Ligeledes udsendes et månedsblad: CENAP-REPORT, som i koncentreret form giver oplysning om den nationale og internationale UFO-situation. Bladet udveksles med UFO-grupper i andre lande, som herigennem orien-



teres om den seriøse UFO-forskning i de tysktalende lande.

Vor definition på et UFO er et vidneudsagn om et fænomen i luften eller ved jorden hvis tilsyneladende flyvemåde og generelle dynamik eller lysforhold ikke peger på nogen logisk, konventionel forklaring. Fænomenet må ikke blot være uforklarligt for den oprindelige iagttager, men også efter nærmere undersøgelse af alle forhåndenværende data og fakta forblive en gåde for den kvalificerede rapportoptager (undersøger), der ud fra sit kendskab bl.a. til astronomi skulle være i stand til at foretage en sædvanlig identifikation; og man må selvfølgelig kunne udelukke, at der er tale om fupnumre.

For sit seriøse og aktive forskningsarbejde har CENAP opstillet følgende mål:

1) Direkte feltundersøgelse på observationsstedet, dvs. vidneafhøringer, eftersporing og dokumentation med det sigte at klassificere alle fænomener i Tyskland og Østrig. *Helst* burde alle observationer undersøges og ikke blot blive taget til efterretning, således som det tidligere var skik og brug i Tyskland og Østrig.

2. Bearbejdelse af gode udenlandske rapporter, dvs. oversættelse af materialer, som indgår fra udenlandske grupper.

3. Oprettelse af flere regionale lokalgrupper i Vesttyskland og i Østrig, således at fænomenerne når de er blevet — og mens de bliver! — observeret, kan undersøges af lokale forskere.

4) Arbejde på over for offentligheden via massemedierne og over for naturvidenskaben at vise, at det absolut er muligt at foretage en undersøgelse af UFO-fænomenet på seriøs basis, illustreret ved konkrete eksempler fra vort eget arbejde og det, der gøres i vore nabolande, som f. eks. det SUFOI gør i Danmark. Fornylig startede vi med offentlige møder, som vi fremover håber at kunne holde ca. hver anden måned.



Hansjürgen Köhler (tv.) og CENAP-medarbejder Michael Schneider med en af filmkopierne fra U.S. Air force's nedlagte Project Bluebook.

5) Vi stiler mod det størst mulige samarbejde netop inden for det europæiske område, især med direkte nabolande; for i tilfælde af, at et fænomen finder sted over et grænseområde og således berører to lande, kan en fælles efterforskning etableres.
Vi håber på et komplet overvågningssystem til registrering/efterforskning af disse hos os kaldte UAP (Unidentifizierte Atmosphärische Phänomene,) i Europa, hvorved vi kan få en perfekt udveksling af data/fakta, som det f.eks. sker mellem forskellige lande ved computer/data systemkæder og gensidig repræsentation af fælles interesser på dette område. At telefon/radio (kortbølgesender) i påkommende tilfælde kan være ganske nyttig, har CENAP allerede i sit praktiske arbejde erfaret. Således har jo SUFOI/CENAP i deres samarbejde gjort meget for at forbedre den seriøse europæiske UFO-forskning og bidraget — til gensidig fordel — til registrering af UFO-fænomenet!

6) Vi arbejder for en adskillelse af seriøs UFO-forskning fra den såkaldte ufologi, da denne i forhold til offentligheden og over for videnskabeligt skolede personer har skadet overordentlig meget, bl.a. fordi man i tysktalende lande stadig er tilbøjelig til at skære begge dele over een kam. Vi går ind for seriøs og aktiv UFO-forskning og tager afstand både fra de grupper, som kæder pseudo-religiøse og spiritistiske ting sammen med UFO-sagen og dem, der tilbyder os kontakt på forskellig måde med de hjælpsomme englevæsener, og endelig håber vi på at kunne muliggøre en videnskabelig undersøgelse af UFO-fænomenet — thi dette er tvingende nødvendigt!

Så meget om CENAP og vore mål. —

Jeg takker hjerteligt for, at SUFOI har givet mig som en af CENAPs ledere mulighed for med denne artikel at præsentere CENAP for UFO-NYTs læsere, ligesom jeg takker for det hidtidige gode samarbejde mellem SUFOI og CENAP og håber, at dette må fortsætte fremover.

Hansjürgen Köhler/CENAP
Oversættelse: Karen Margrethe Linneballe

— — —

I UFO-NYT nr. 3/80 kommer beretningen om et af de hidtil mest interessante tilfælde, CENAP har undersøgt og offentliggjort: Det drejer sig om en UFO-observation nytår 1976/77 ved Saarbrücken/Dudweiler, Tyskland.

Første Internationale London UFO-Kongres

2. del

26.—27. august 1979

Af *Per Andersen*

I UFO-NYT nummer 6, 1979 bragte vi første del af en artikel om den første internationale London UFO-kongres, som fandt sted i dagene 26. og 27. august 1979. Under kongressen blev der nedsat en arbejdsgruppe, og anden del af artiklen, som vi bringer her, kan betragtes som en teknisk rapport om denne gruppes arbejde.

Indledning

Jeg vil her i denne anden del af artiklen om den internationale kongres i London koncentrere mig om den arbejdsgruppe, der var nedsat under kongressen.

Fra BUFORA's side var intentionerne med selve kongressen at bringe ufo-forskere og ufo-interesserede fra så mange lande som muligt sammen for at diskutere de vigtige problemer inden for ufologien, som f.eks. en standard terminologi (»vi må lære at tale sammen sprog . . .«) og klassificeringer af ufo-rapporterne. Endvidere var det meningen, at man skulle diskutere det — for mig specielt interessante — problem: Hvordan får vi nyttige informationer ud af rapportmaterialet, f.eks. ved hjælp af datamaskiner?

Resultaterne af BUFORA's anstrengelser for at bringe ufologer fra hele verdenen sammen, var overraskende gode. Der deltog over 400 personer i kongressen fra ikke mindre end 21 lande. Ganske vist var langt de fleste deltagere af den indfødte race (altså englændere!), men der var dog også deltagere fra så fjerne lande som Canada og Sydafrika (og jeg vil ikke benytte lejligheden til en politisk diskussion!).

Et kendetegn for kongressen var, at man helt klart havde forsøgt — og med held — at holde spirituelle, mediumstiske, åndemanende, »ude på overdrevet« foredragsholdere væk fra talerlisten. Dette har flere af de tidligere internationale kongresser jo excelleret i, men her helligede man sig i stedet problemerne omkring *metoderne* i ufo-forskningen.



Et udsnit af deltagerne i arbejdsgruppen. For bordenden ses Peter A. Hill (England). På modsatte side af bordet ses Dr. J. Allen Hynek (USA), Dr. Leo Sprinkle (USA) og David A. Haisell (Canada). På denne side af bordet med ryggen til: Anthony Pace (England) og hr. og fru Faruk (uofficielle deltagere).

Ikke for at tage afstand fra sådanne særdeles spændende aspekter af ufosagen — bestemt ikke. Disse aspekter hører med til ufo-sagen som sådan, men BUFORA har — ligesom flere andre organisationer — erkendt, at man først bør skabe sig et solidt og forsvarligt metode-grundlag, *inden* man begynder at tage fat på at løse disse svært tilgængelige aspekter af ufo-sagen.

Imidlertid er det jo vanskeligt at diskutere i et forum af 400 mennesker, og BUFORA havde derfor inviteret en snævrere kreds af personer til at deltage i en arbejdsgruppe, som skulle beskæftige sig med ovennævnte problemer. Jeg deltog selv i denne arbejds-

gruppe, og jeg vil her beskrive nogle af de resultater og overvejelser, der kom ud af gruppens arbejde.

Arbejdsgruppens deltagere

Den officielle deltagerliste for arbejdsgruppen ses på figur 1. Som det fremgår af listen, var der virkelig skabt et godt grundlag for at kunne nå nogle resultater, idet mange af de i ufo-forskning centrale lande var repræsenterede.

Skal man kritisere BUFORA for noget i denne forbindelse, må det være, at England i den grad var overrepræsenteret i gruppen. Foruden de i listen omtalte englændere var der meget af tiden yderligere uofficielle deltagere fra England, og det betød, at gruppen blev så stor, at egentlige diskussioner i gruppen blev hæmmet. På et tidspunkt blev gruppen dog delt, men det vender jeg tilbage til om lidt.

Formanden for arbejdsgruppen var Peter A. Hill fra den arrangerende organisation BUFORA, og han udførte et glimrende stykke arbejde på denne post.

Belgien:	Rudy de Groote
Canada:	David A. Haisell
Danmark:	Per Andersen
England:	Lawrence Dale
	J. Bernard Delair
	Robert S. Digby
	Stephen Gamble
	Densil Hallam
	Peter A. Hill
	Charles F. Lockwood
	Stephen S. Smith
	Graham F. N. Knewstub
	Anthony R. Pace
Frankrig:	Alain Esterle
Holland:	Douwe J. Bosga
Italien:	Francesco Izzo
	Roberto Pinotti
	Edoardo Russo
Jugoslavien:	Milos Krmelj
Spanien:	V.-J. Ballester Olmos
	Antonio Ribera
Sverige:	Bertil Kuhlemann
USA:	J. Allen Hynek
	Leo Sprinkle

Figur 1. *Den officielle deltagerliste for arbejdsgruppen.*

Terminologi og definitioner

Arbejdsgruppen var enig om, at det ville være mest naturligt først at definere begrebet »ufo-rapport« og så derudfra definere begrebet »ufo«. Grunden til dette er, at ufo-rapporterne jo er det eneste materiale, der umiddelbart er for hånden. Som en af kongresdeltagerne sagde: »Vi studerer ufo-rapporter — ikke ufoer!«.

Man enedes at basere definitionen af »ufo-rapport« på Hyneks oprindelige definition, som den fremgår af bogen »UFO — Dokumenteret«. Denne definition lyder: »En ufo-rapport er en erklæring fra en eller flere personer, der anses for pålidelige og psykologisk normale efter almindelig accepteret målestok, som beskriver en personlig observation, med eller uden tekniske hjælpemidler, af et objekt eller et lys på himlen eller på jorden, og/eller dets formodede fysiske virkninger, der ikke kan føres tilbage til nogen kendt fysisk begivenhed, genstand eller proces, og ej heller til nogen psykologisk begivenhed eller proces«.

Denne definition blev ændret, således at ordene »et objekt eller et lys« er blevet erstattet af ordet »fænomen«, fordi betegnelsen »et objekt eller lys« antyder, at der skulle være tale om et objektivt eksisterende fænomen, som kan »måles og vejes« — et »fysisk« fænomen — og dette er efter manges mening ikke tilstrækkeligt underbygget og øjensynligt i nogle tilfælde heller ikke tilfældet.

Endvidere blev vendingen »på himlen eller på jorden« udeladt, idet man også gerne vil kunne inkludere beretninger om f.eks. objekter, der dukker op af vandet.

Den nye definition er således blevet (med enkelte sproglige omformuleringer): »En ufo-rapport er en række oplysninger fra en eller flere personer, der efter almindelig accepterede kriterier bliver betragtet som ansvarlige og psykologisk normale. Oplysningerne omhandler et visuelt iagttaget eller med instrument registreret fænomen og/eller dets antagede fysiske effekter. Fænomenet dækker *ikke* over nogen kendt fysisk hændelse, objekt eller proces, ej heller nogen kendt

psykologisk hændelse eller proces«.

I pressen har der optrådt bemærkninger om, at den centrale del af definitionen er, at ufo-rapporter kommer fra »psykologisk normale«, men dette er naturligvis ikke korrekt. Det mest centrale i definitionen er selvfølgelig, at ufo-rapporter omhandler et fænomen, der *ikke* har kunnet forklares.

Ud fra definitionen af »ufo-rapport« blev begrebet »ufo« så defineret som følger: »Et UFO er det fænomen, der giver anledning til en ufo-rapport«.

Der er den lille hage ved definitionen af ufo-rapporter, at man tilsynladende inkluderer rapporter om masse fænomener, der umiddelbart ikke har noget med ufoer at gøre. Man kan f.eks. nævne sådan noget som spøgelses-fænomener. Dette er et problem som man må forsøge at løse, og som helhed betragtet synes definitionen at være den bedste og mest dækkende definition, som man i øjeblikket kan opstille.

Klassificering af ufo-rapporterne

Et af de emner, der blev grundigt diskuteret i arbejdsgruppen, var spørgsmålet om et system til klassificering af ufo-rapporterne.

Der findes i dag en mængde klassificerings-systemer, hvoraf Hyneks system, der inddeler rapporterne i nattelys, dagslysskiver, radar-visuelle observationer, nærobservationer af 1., 2. og 3. grad, vel nok er det mest kendte og mest udbredte. Ud over dette system kører den amerikanske database U-FOCAT med et system, og for den sags skyld arbejder også vores eget Projekt UFODATA med et klassificerings-system, der er baseret på troværdighed og besynderlighed.

Der er internationalt set behov for et standardiseret system til klassificering af rapporterne, men man var i arbejdsgruppen stort set enige om, at ingen af de eksisterende systemer er et tilstrækkeligt godt værktøj for den videnskabelige udforskning af ufo-fænomenerne.

Bl.a. på grund af den begrænsede tid, der var til rådighed for arbejdsgruppen, nåede man i gruppen ikke frem til nogen endelig klassificering, men man var dog enig om, at emnet skal diskuteres på fremtidige møder, samt at klassificeringssystemet bør baseres på følgende kriterier:



Endnu et udsnit af arbejdsgruppens deltagere. På modsatte side af bordet ses bl. a. Edoardo Russo (Italien), Ballester Olmos (Spanien) og Antonio Ribera (Spanien). For bordenden skimtes Francesco Izzo (Italien). De tre nærmeste med ryggen til er Douwe J. Bosga (Holland), Rudy De Groote (Belgien) og Bertil Kuhlemann (Sverige).

a) Det skal være et nyttigt redskab i forskningen.
b) Systemet skal være i stand til at kunne udvides.
c) Systemet skal være fleksibelt.

Endvidere blev det foreslået, at klassificeringen bl.a. skal baseres på den grundighed, hvormed rapporten er undersøgt (= troværdighed).

Databehandling

Mens en del af arbejdsgruppen diskuterede klassificering, diskuterede en anden del af arbejdsgruppen spørgsmålene omkring databehandling af rapporterne. Da jeg jo er specielt interesseret i den elektroniske databehandling af ufo-rapporter, deltog jeg i den del af arbejdsgruppen, der beskæftigede sig med dette spørgsmål.

Man diskuterede her de forskellige eksisterende systemer til databehandling af rapporter (Projekt URD, Projekt UFODATA, UFOCAT, GEPAN's system og BUFORA's system). Det var klart, at der er brug for en eller anden form for standardisering af rapporternes data, således at en overførsel af data imellem de forskellige systemer vil blive mulig, og således at informationerne i de forskellige systemer kan samles og behandles på én gang.

Denne standardisering kan f.eks. ske i form af en såkaldt »minimum data base«. Denne database skal være en specifikation af de mest centrale data i rapporterne, og hvordan disse data skal være kodet. Ved hjælp af disse specifikationer vil det så være muligt at overføre data imellem systemerne, idet der i specifikationerne præcist er angivet, hvilke paremetre der skal overføres, og hvordan disse parametre (data) skal være kodet.

Dette betyder ikke, at man vil presse noget nationalt system til at kode og opbevare deres egne data på den form, som er angivet i minimum databasen, men blot, at man skal kunne være i stand til at omforme sine data til og fra minimum databasen.

Et eksempel på dette kunne være observationsstedet. I Projekt UFODATA bruger vi postnumre til angivelse af observationsstedet. Det er praktisk for os, og der er ingen umiddelbar grund til at ændre dette. Men skal vores data overføres til f.eks. USA, er det en dårlig idé at bruge postnumrene. Disse numre siger ikke amerikanerne ret meget — og er i det hele taget ikke ret tilfredsstillende for *dem*. Derimod ville det være mere naturligt ved international overførsel af data at overføre observationsstedet som længde- og bredde-grader. Dette vil så være specificeret i minimum databasen, og det vil være nødvendigt for Projekt UFODATA at have et system, der kan beregne længde- og breddegraderne ud fra postnumrene og omvendt.

Provisorisk International Komité

Som nævnt i 1. del til denne artikel om London-kongressen blev der nedsat en international komité til fortsættelse af det arbelde, der blev startet og udbygget i arbejdsgruppen — og under kongressen i det hele taget.

På kongressen blev der fra flere sider påpeget, at det ville være ønskeligt, om der blev nedsat et internationalt forum, der kunne samle og koordinere ufo-forskningen på internationalt plan. Bl.a. BUFORA havde ønsker i denne retning, og jeg var selv inde på dette emne under mit foredrag på kongressen. Repræsentanterne fra USA (Allen Hynek og Leo Sprinkle) støttede denne tanke, og i det hele taget synes tiden at være moden til at tage et sådant skridt.



Peter A. Hill er sammen med Stephen Gamble i gang med at sammenfatte arbejdsgruppens drøftelser, således at de kan præsenteres for kongres-deltagerne.

Ideen med den Provisoriske Internationale Komité er dobbelt. For det første skal den umiddelbart fortsætte diskussionen af de emner, som arbejdsgruppen havde under behandling. Deriblandt et klassificerings-system og den elektroniske databehandling. For det andet skal den gøde jorden for — og forsøge at oprette — en egentlig international komité, hvor alle interesserede lande kan være repræsenterede.

Man enedes om at lade »lande« i stedet for »personer« eller »organisationer« være repræsenterede i komiteen, for at undgå at komiteens arbejde går i stå, hvis en person eller organisation må trække sig ud af arbejdet.

De lande, der i øjeblikket er repræsenteret i komiteen er: Danmark, England, Frankrig, Italien, Spanien, Sverige og USA. Komiteen bliver foreløbig ledet af den engelske organisation BUFORA, og Danmark repræsenteres i øjeblikket af SUFOI.

Afslutning

Det vil blive forsøgt at arrangere et møde i den Provisoriske Internationale Komité her i foråret. Hvis den nødvendige økonomiske baggrund viser sig, vil SUFOI naturligvis sende en repræsentant til dette møde.

Under alle omstændigheder bliver det

spændende at se, hvilke resultater dette initiativ til et internationalt forum vil føre til.

Reference

Peter A. Hill: First London International UFO CONGRESS — 1979. Report on Working Party on Standards in UFO Research. Modtaget materiale fra BUFORA.

SIDSTE NYT

Den provisoriske internationale komité holder møde i London i weekenden den 12.-13. april 1980. SUFOI sender undertegnede til dette møde som dansk repræsentant. I UFO-NYT nr. 4 vil jeg redegøre for de resultater, der kommer ud af mødet.

Per Andersen

UFO-FORSKNING
En videnskabelig fremgangsmåde

*Af Peter A. Hill**

UFO-forskningen har fra første færd været mangelfuld på flere måder. Dette skyldes især, at forskningen har været udført af ulønnede interesserede i deres fritid. Dette har ført til, at enhver med tilstrækkelig entusiasme — og med en minimal træning — har været engageret i forskningen uden mulighed for at kunne udvælge stoffet. Nogen forskning er af en rimelig kvalitet, men det meste er subjektivt og mangelfuldt med hensyn til grundlæggende videnskabelig metode. Videnskabsmænd, der er involveret, har givet et fingerpeg om, hvad der kunne gøres, men de har manglet sammenhæng, organisation, fælles terminologi, definitioner og klassifikation. Det er derfor ikke muligt at drage gyldige sammenligninger, efter 30 år. Det er på tide, at UFO-forskningen vokser fra at være en hobby til at blive en videnskabelig disciplin.

---

* *Peter A. Hill er medlem af den engelske ufo-organisation BUFORA (British UFO Research Association), hvor han leder deres afdeling i Edinburgh. Han var formand for den arbejdsgruppe, der var nedsat under den internationale kongres i London i august 1979.*

1. INTRODUKTION

Forskningen af UFO-fænomenet startede i 1940erne. De tidligste undersøgelser af små lys og objekter, der blev foretaget af de allierede og aksemagterne, blev rapporteret fra begge sider. Begge sider skyggede modpartens fly og troede, at der var tale om en »hemmelig genstand« fremstillet af modparten.

Efter mere end 30 år er der kun sket få fremskridt i udforskningen af UFO-fænomenet. Over hele Jorden har tusinder af mennesker brugt megen tid på at samle data. Men, bortset fra det faktum at størstedelen af de indsamlede data er af utilstrækkelig objektivitet eller udførlighed, er indsamlingen ikke et mål i sig selv. Den er en uomgængelig og påkrævet nødvendighed, således at råmaterialet er til rådighed for vurdering og analyse.

Alt for mange indsamler data og underkaster dem en unyttig bearbejdning. Det er ikke forskning, men ren og skær indsamling. Standardterminologier, definitioner og klassifikationer er væsentlige for ethvert fremskridt og for international sammenligning af dette globale emne. Løsningen af disse grundlæggende redskaber er statistisk ana-

lyse, som er nødvendig for at finde et mønster i de indsamlede data og en sammenhæng med enhver anden tidsvariabel begivenhed.

2. DATAINDSAMLING

Uden en definition ved man ikke engang, hvad det er, der skal indsamles. Condon[1], Hynek[2] og andre har offentliggjort definitioner, men der er ikke valgt nogen standarddefinition, og ved nærmere eftersyn viser det sig, at alle de offentliggjorte definitioner er både mangelfulde og flertydige eller utilstrækkelige på visse punkter. Selv det definerede varierer. Condon[1] definerer ét UFO, medens Hynek[2] definerer UFO-rapporten, hvilket er den korrekte fremgangsmåde. Ligegyldigt om UFOet er eller ikke er et objektivt fænomen, er det sikkert, at vi ikke har et objekt, vi kan undersøge i et laboratorium, og derfor ikke er i stand til at foretage gentagne forsøg med. Men at UFO-rapporten eksisterer er imidlertid et uomtvisteligt faktum. Rapporterne er vore rådata og alt, hvad vi kan studere ud fra. Det er derfor klart, at det er UFO-rapporten, der kræver en definition.

Condon-komiteen lavede fra begyndelsen — til trods for et værdifuldt arbejde — denne mest elementære fejl, der farvede hele rapporten og gjorde den mindre brugelig og mere subjektiv, end den kunne have været.

Efter at definitionen af UFO-rapporten er blevet internationalt anerkendt, kan data-ene bedre analyseres og indsamlingens kvalitet blive drastisk forbedret. Et arbejde som vil kræve hårdt arbejde af mange frivillige mennesker.

Hvad der imidlertid allerede nu kan gøres, viser den nyttige feltforskerbog lavet af BUFORA[3].

3. DATAANALYSER

Efter at have indsamlet data er analysen det væsentligste. BUFORA har et foreløbigt

Et eksempel på de kantkort, som BUFORA bruger i deres manuelle system til behandling af rapporter.

system baseret på kanthullede, manuelt sorterede kort (Fig. 1). Eftersom jeg varetager disse for BUFORA, er jeg klar over en del svagheder i dette system. Dette er imidlertid uundgåeligt i begyndelsen, og det er lidt af et vovestykke at identificere og eliminere de principielle fejl, førend man begynder på den elektroniske databehandling. Jeg er virkelig imod et sådant skridt, før de kendte svagheder er tilfredsstillende løst.

Det nuværende kort har 161 brugbare huller (kun enkelthullet), Og det benytter sig af et 7 4 2 1 felt for adskillige af parametrene. Hver rapport i BUFORA's besiddelse er bevaret på et kort. Gennem erfaring har vi opdaget, at nogle få hullede data er flertydige og utilstrækkelige. F. eks. var punktet KONTAKT (med besætningsmedlemmer) med i kortets udformning. Der er imidlertid ingen tilfredsstillende definition på en »kontakt«. Det er heller ikke klart, om den indebærer, at rapportøren af begivenheden tror han har haft en kontakt, eller om undersøgeren accepterer dette. Der er mange rapporter der bliver modtaget i god tro, men som viser sig at være misfortolkninger af de aktuelle stimuli som rapportøren modtager. Det er ikke unormalt, for rapportører at sige: »Jeg ved, hvad jeg så med mine egne øjne«. Han overser samtidig antagelsernes sammensathed, som finder sted i fortolkningerne af de lysbølger, øjet modtager, medens få data behandles af den menneskelige hjerne. Analogt hertil er øjenvidner til en trafikulykke. De vil ofte være uenige om detaljer. Dette er imidlertid ikke bevis for, at ulykken ikke fandt sted. Hele området den menneskelige sansning er så sammensat, at det ville være malplaceret her at gå nærmere ind på dette problem.

4. FÆLLES TERMINOLOGI, DEFINITIONER OG KLASSIFIKATION

Det skulle være indlysende, at større fremskridt er usandsynlige uden en international standardterminologi, definitioner og klassifikationer. Terminologien er grundlæggende. Uden standardiseringer ved vi ikke engang, om vi taler om det samme i de engelsktalende lande — for slet ikke at tale om, når oversættelse kommer ind i billedet.

Det er simpelt hen ikke godt nok at skrive om »nær-observationer« eller »fysisk bevismateriale« uden at vide, om du forstår det samme ved betegnelsen som f. eks. en kollega i USA. En ordbog med betegnelser er påkrævet. Dette skulle give definitioner, som ikke er flertydige.

Spørgsmålet om klassifikationen kræver ikke kun en løsning, men der er også behov for en snarlig overensstemmelse, som ikke ser ud til at være almindeligt værdsat. Dette pres skyldes den mikroelektroniske revolution, baseret på siliciumteknologi, der allerede er over os. Der er ingen tvivl om, at heri ligger, at forsknings-foreningerne over hele kloden tager det for givet, at de behøver deres eget beregningsudstyr. Dette vil blive lige så almindeligt accepteret gennem de kommende 10 år, som den elektroniske lommeregner er blevet det de sidste par år. Det vil være en fejltagelse af uoverskuelige dimensioner ikke at bruge fælles systemer og fælles programmeringssprog. Vi har chancen for et gennembrud baseret på denne teknologi. Denne chance vil blive forspildt, hvis vi ikke standardiserer nu. Vi må forberede data-sammenkædning og udveksling ved hjælp af mikrofilmkort og andre passende midler.

5. STATISTISK ANALYSE

Statistiske analyser i en beskeden form kan nu udføres. Jeg har f.eks. taget 500 britiske rapporter fra mine arkiver og udført analyser på en del variable: tid, farve, måned, ugedag, rapportørens beskæftigelse og rapportstimuli'ernes optræden. Disse antyder nogle interessante mønstre, af hvilke nogle er forudsigelige og forholdsvis let forklarlige, medens andre ikke optræder, som man ville forvente. En sådan statistisk analyse, udført på en tilfældig samling af tilstrækkelig størrelse, vil relativt hurtigt vise mønstre i data'ene, som er værdige til videre forskning. En del medarbejdere har søgt efter sammenhæng mellem rapporter og andre variable, inklusiv Mars' og solplet-cyklus'ernes oppositioner. Til dato er det kun det sidstnævnte, som har vist den mindste lighed.

Det er interessant, at hypotesen, at der er en sammenhæng mellem faldende solplet-rotation, voksende solaktivitet og opvarm-

ningen af det jordiske klima, af Eddy[4] anses at være et seriøst studium værd. Disse parametre burde studeres med hensyn til UFO-rapportens periodicitet.

6. KONKLUSION

Data'ene er i vor besiddelse. Der er ingen mangel på dem. Alt materialet antyder, at af de modtagne rapporter er 93% af tilfældene misfortolkninger, og de andre 7% er uidentificerede. Svindelnumre er, selv om vi ved, at de forekommer, ret ualmindelige. De 7% uidentificerede er måske de vigtigste data, som vi er så heldige at have. At vi har gjort så få seriøse forsøg på at finde ud af, om det forholder sig sådan, er næsten utroligt. Eftertiden vil ikke tilgive os, hvis vi spilder yderligere tid, inden vi går i gang med at udføre arbejdet med den videnskabelige metodes redskaber og filosofi.

Referencer:

1. Condon, E. U. (projektleder) »Scientific Study of Unidentified Flying Objects«. Colorado Universitetet 1969.
2. Hynek, J. A. »UFO - dokumenteret« SUFOI/ Strube 1974.
3. BUFORA, UFO Investigation 1976.
4. Eddy, J. Citeret af New Scientist 1978. Vol. 80, No. 1129, p.512.

Journal of Transient Aerial Phenomena. (BUFORA), Vol. 1, No. 1 jul.-aug. 1979.

Oversættelse: Kim Møller Hansen
Inge Rasmussen

Ungdom og Spacelab





Har De unge rumfartsinteresserede i familien? Hvis De har, så fortæl dem endelig, at de har en chance for at blive medarbejdere på det europæisk-amerikanske rumlaboratorium Spacelab her først i 80'erne.

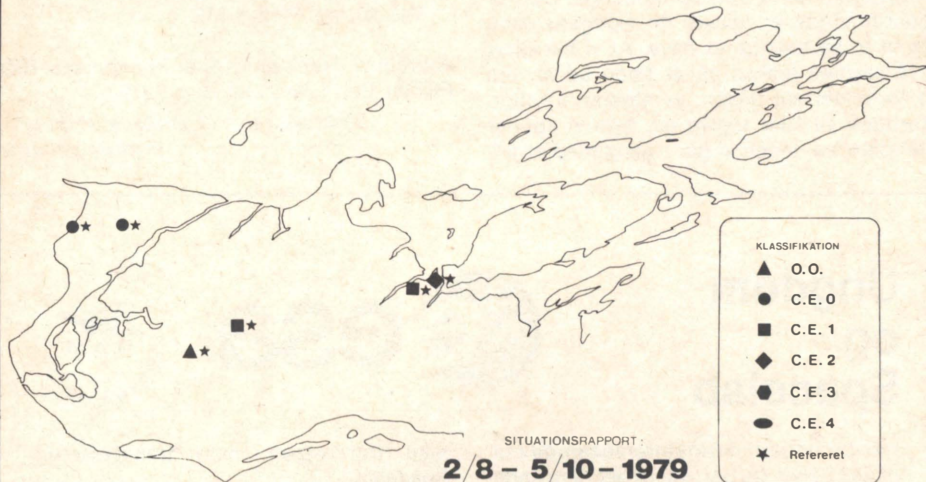
ESA, Det Europæiske Rumforskningsagentur, beder alle unge mellem 12 og 21 år om at være med til at komme med ideer til projekter ombord i Spacelab. Projekterne kan dreje sig om alt indenfor naturvidenskaberne, som kan have nytte af de specielle forhold, som hersker i rummet, og de bedste projekter fra Danmark og de andre ESA-lande kommer til samlet vurdering og udvælgelse i Paris. Forslagsstillerne får mulighed for at følge projektet både før og efter opsendelsen, men der bliver desværre ikke mulighed for at komme op med rumfærgen, som transporterer Spacelab.

ESA har også udskrevet en konkurrence for unge kunstnere, som har fået næsten frie hænder til at illustrere temaet »Mennesket og Rummet«. Vinderen fra hvert land bliver inviteret til Kennedy Space Center på et besøg, på ESAs regning, og vinderprojekterne bliver udstillet i Danmark og i Paris, på ESAs hovedkontor.

Interesserede kan få flere oplysninger hos Ole J. Knudsen, SUFOI, *eller* ved henvendelse til:

Ungdom og Spacelab
H. C. Ørsted Institutet
Universitetsparken 5
2100 København Ø.

ufo rapporter
DANMARK





O.O. Ordinær observation.

C.E.-0: Nærobservation uden særlige kendetegn, hvor objektet er set på så tæt hold, at man kan fastslå dets struktur eller form med en sådan grad af sikkerhed, at konventionelle flyvende genstande kan udelukkes.

C.E.-1: Et flyvende fartøj som i C.E.-0, men set inden for en afstand af 150 meter eller mindre.

C.E.-2: Et flyvende fartøj som i C.E.-0 eller C.E.-1, der tillige efterlader tegn på at have været der – såsom landingsmærker, stråling, beskadiget vegetation osv.

C.E.-3: Et flyvende fartøj – som i C.E.-0, C.E.-1 eller C.E.-2 – hvor der er iagttaget en besætning inde i eller i umiddelbar nærhed af objektet.

C.E.-4:
Tilfælde, hvor mennesker rapporterer om, at fremmede væsener med tilknytning til et uidentificeret flyvende fartøj klart har grebet ind i deres liv.

C.E., Close Encounter = Nærobservation.

Er en observation refereret i UFO-NYT, vil der desuden være at finde en stjerne bag klassifikationssymbolet.

Den anvendte gruppering er hentet fra bogen U.F.O. Close Encounters fra US/UFO Research Lab. Inc., 401 Canyon View, Tucson Arizona 85704.

Inden De går i gang med de danske rapporter, skal vi lige undskylde en beklagelig fejl, der havde indsneget sig på situationskortet i sidste nummer. Det drejer sig om datoerne på kortet: 15/1—13/3-1978; selvfølgelig er disse datoer ikke korrekte for nummerets rapporter. De skulle i stedet havde været **1/5—26/10-1979.**

HP.

Den 2. august 1979, ca. kl. 12.30 7000 Fredericia CE.2

Kl. 11.30 havde det været tordenvejr med efterfølgende stærkt regnskyl i området, og en yngre dame, som var på travetur fra Fredericia Vold, var efterhånden blevet godt våd. Da hun nåede frem til terrænet vest for Danmarksporten, møder hun et tysk ægtepar, der var meget interesseret i at høre historien om byens volde. Klokken var nu blevet ca. 12.30, da den tyske herre pludselig blev opmærksom på en stillestående fosforgrøn »sky«, som i ca. 15 meters afstand befandt sig i n.n.ø. retning, ca 25° oppe. Størrelsen på »skyen« beskrives som en Mascot personbil. Det bemærkes, at »skyen« udsendte en varme, som kan sammenlignes med den varme, der kommer ned over een ved indgangen til de fleste supermarkeder. Observatøren, der stadig var våd efter regnen, beretter, at hun i løbet af de 5 minutter, observationen varede, blev tør til bæltestedet.

Endvidere var den tyske dame blevet dårlig under hændelsen og kastede op.

Pludselig, som når man slukker lyset på en kontakt, var »skyen« væk.

Observatøren og det tyske ægtepar skiltes uden yderligere at tale om hændelsen.

Da observatøren kort tid efter nåede hjem til sin bopæl, konstaterede hun en mærkelig uro og rastløshed, men havde ellers ingen andre bivirkninger efter hændelsen.

Objektet (»skyen«)'s lys: middel og konstant. (»let selvlysende«).

Vejret: klart og letskyet efter tordenvejr.

Den 21. august, kl. 20.15 7441 Bording CE.1

Fire drenge opholder sig med deres cykler ved den vestlige bygrænse, da en af dem får øje på et grønligt lys i sydøst, 5° højde.

Han gør straks de andre opmærksom på lyset, som de i første omgang tror stammer fra et fly. De begynder derefter at cykle op ad gaden, men opdager så, at genstanden bliver meget mere tydelig og stærkt lysende grøn, samt at der ikke kan høres nogen lyd fra genstanden.

Drengene, som er vant til at se fly af alle typer i luftrummet over Bording, bliver hurtigt klar over, at det må være noget andet, de ser. Genstanden, hvis kurs er fra sydøst mod nordvest, forsvinder nogle sekunder bag det øverste af et tag, og da det igen kommer til syne, måler den ene af drengene dets længde i udstrakt arm mellem tommel- og pegefinger til 1,5 cm og dets højde til lidt mere end hullet i en 25-øre.

Det skal bemærkes, at drengen, som angiver objektets mål, går til kunstmaling og derfra er fortrolig med at måle genstandes størrelse.

Genstanden beskrives som linseformet og grå med en stærkt grøntlysende stribe hen ad siden, brudt to steder. Den grønne stribes bredde er ca. 1/3 af objektets højde. Objektet bevægede sig hele tiden med samme jævne hastighed, indtil det forsvandt nær den nordvestlige horisont.

Observationstid: 2 minutter og ca. 10—20 sekunder.

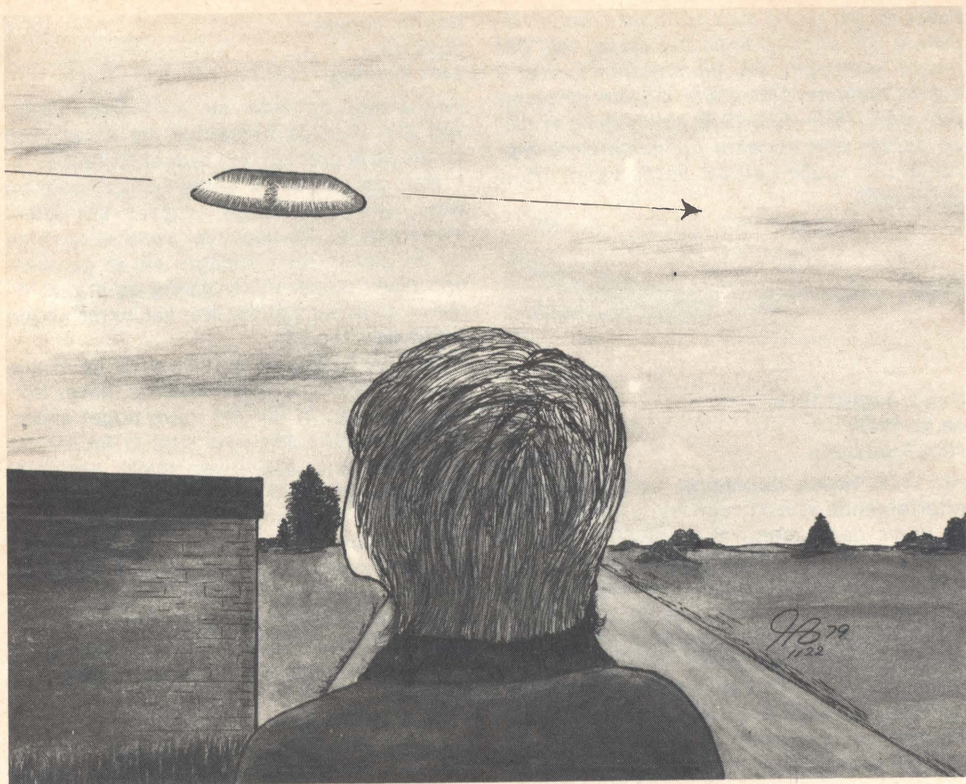
Vejrforhold: Letskyet og tusmørke.

Se tegning næste side

Den 1. september 1979, ca. kl. 22.00 9700 Brønderslev CE.0

Observatøren beretter:

Lørdag den 1. september 1979, kl. ca. 22 kom mine forældre og jeg kørende i bil fra Linderup mod Hjørringvej. (Fra øst mod vest). Efter at have passeret Øster Brønderslev og kort før hovedlandevejen så jeg pludselig en lang række meget oplyste vinduer med



21. aug. 79, Bording

en vældig fart på. Først troede jeg, det var en stor lastbil med anhænger, men jeg ændrede hurtigt mening og antog, det måtte være en af de store moderne rutebiler med store vinduer. Samtidig blev jeg lettere forskrækket over, at jeg allerede skulle være så nær ved hovedlandevejen, idet jeg troede, den måtte ligge mindst 500 meter længere væk. Jeg er vant til at køre den strækning og har således et vist kendskab til landskabet, beliggenheden og vejen. — Dernæst lagde jeg mærke til den højde, »den« kørte i, og følte, at jeg selv kørte nede i en slags dal og var på vej op til vejen. Da der ikke er dale af den slags på denne strækning, kunne det jo ikke passe. — Nu kunne jeg begynde at skimte lysene fra bilerne på hovedlandevejen, og bemærkede, at de var under genstanden. Samtidig lagde jeg mærke til, at der var to rækker vinduer fordelt i tre sektioner. Helt nøjagtigt så jeg lige fra begyndelsen, da jeg fik øje på genstanden, at der var to rækker vinduer, men tænkte ikke nøjere over det, fordi jeg nok i mine tanker skulle have genstanden »placeret«.

Nu lagde jeg mærke til vinduernes facon. (Se UFO-NYT 6/77, s. 238-239). Min næste tanke var så: det må være en »flyvende tallerken«. Sådanne tror jeg i forvejen ikke på, men jeg vidste ikke, hvad jeg ellers skulle tænke. Derefter kiggede jeg på den og lagde mærke til den — og så pludselig forsvandt den. Måske bag nogle træer. Den forsvandt helt pludseligt.

Da den var væk, opdagede jeg, at der nu var et par hundrede meter op til hovedlandevejen, og dermed faldt min egen fornemmelse af afstande rigtigt på plads. Kursen på genstanden var syd-nord. Farten, højden og afstanden fra mig er jeg ikke rigtig i stand til at vurdere. På intet tidspunkt var bilen ved at gå i stå eller noget i den retning.

Det hele varede ca. 15 sekunder, skønner jeg.

Jeg var ikke på noget tidspunkt i stand til at se omridset eller faconen af genstanden, idet den faldt sammen med mørket. Kun de stærkt oplyste vinduer med normalt gult lys — set over normalt blikhøjde.

Objektet (eller objekterne)'s størrelse kunne ikke vurderes.

Lyset var: stærkt og konstant.

Lyden: der var ingen!

Vejret: mørkt.

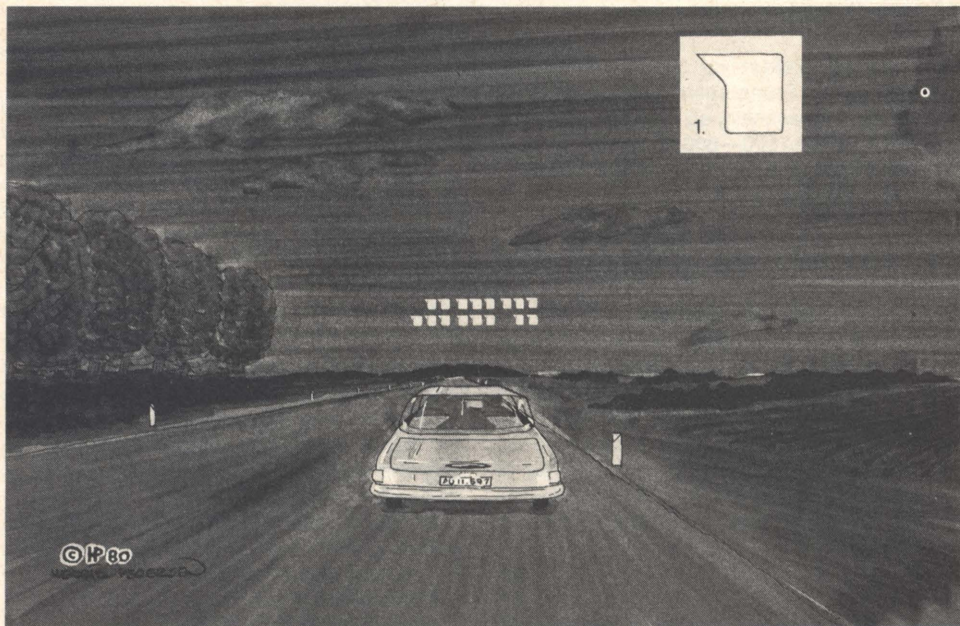
Observationstid: 15 sekunder.

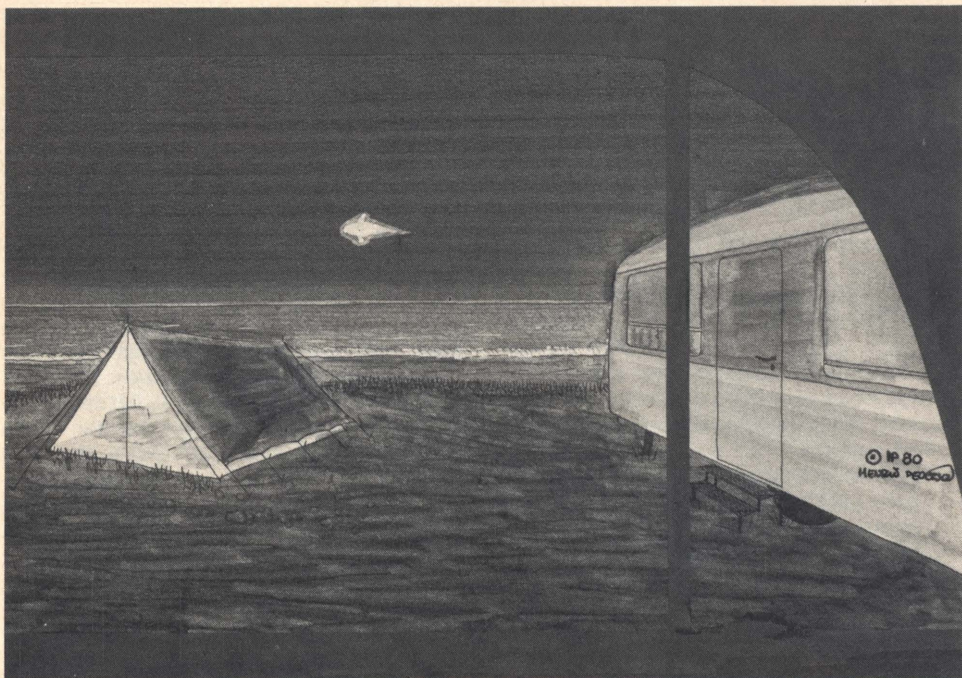
den 13. september 1979, CE.0
ca. kl. 22.15
9480 Løkken

Et ægtepar opholder sig i deres bil på en campingplads ved Løkken, da fruen får øje på et selvlysende objekt, som med stor hastighed bevæger sig lydløst frem og tilbage ude over vandet (Skagerak). Da det pludselig står helt stille, tilkalder hun sin mand, som straks får øje på genstanden. Efter at den har stået stille i ca. 4 sekunder, ser de, at den igen begynder at bevæge sig hurtigt frem og tilbage for til slut at bevæge sig i en bue uden om campingpladsen og forsvinde opefter »ligesom et stjerneskud«. Objektets form beskrives som ægformet, lidt spidst fortil. På siderne er der to tilbagevendte, buede »finner«, som er spidse i enderne. Fortil og på spidserne samt bagtil er der hvide lysmarkeringer. Den bageste lysmarkering er særlig stærk. Bag objektet er der ligesom en hale, hvori der ses mange lysstriber, der minder lidt om udstødningen fra en raket.

Medens objektet stod stille, sås en lysende korona udenom det hele. Det skal be-

1. sept. 79, Brønderslev.





13. sept. 79, Løkken.

mærkes, at objektet var lydløst under hele observationen. Fruen oplyser, at objektet var større end måneskiven, og hun anslår afstanden til at være en 500—600 meter.

Vejret: klart, blæst med sandflugt, mørkt.

Observationstid: ca. 30 sekunder.

Den 14. september 1979, kl. 21.50 CE.1
Brejning Strand, 7080 Børkop

Observatøren og 4 vidner var på en travetur fra hjemmet i Brejning til Brejning strand. Her får de øje på en stærkt lysende stjerne i øst. De traver videre langs stranden, men efter ca. 15 minutters gang stopper de op og betragter den igen. De opdager nu, at »stjernen« bevæger sig mod dem, og da den er ca. 200 meter eller nærmere, indser de, at det ikke er en stjerne, men et objekt af en eller anden art. Objektet har 2 blå lys i siden og 1 rødt i den retning, der var længst væk fra flyveretningen. Alle — både observatør og vidner — var enige om, at det lignede »et helt Tivoli«.

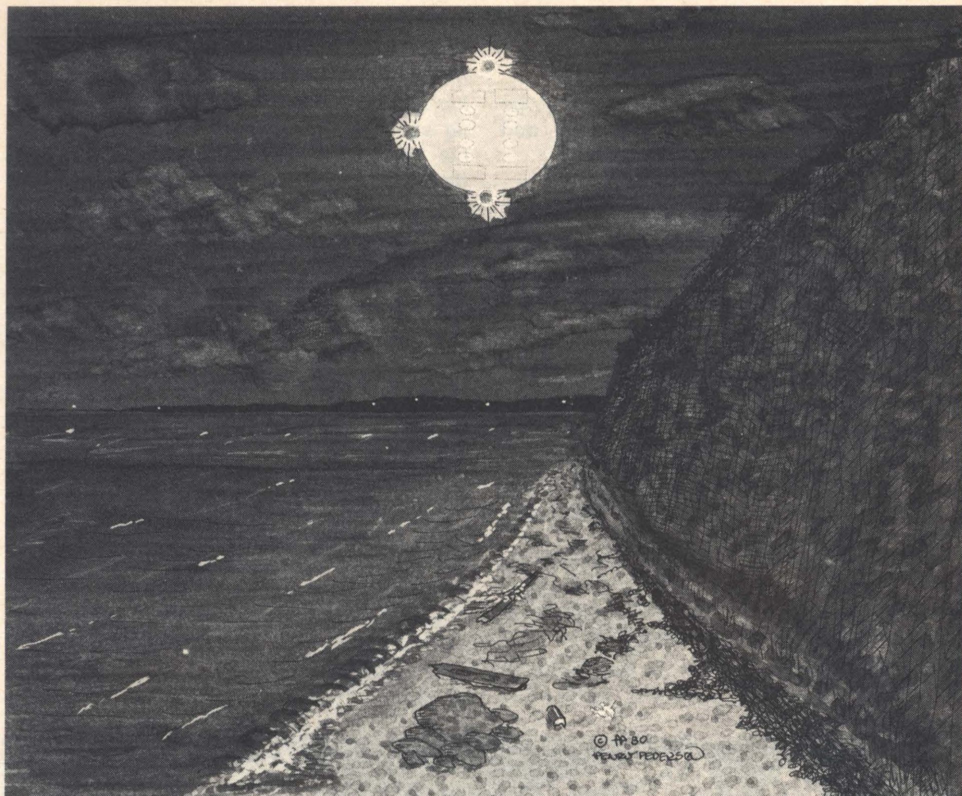
Objektet bevægede sig langsomt hen over dem, og de kunne nu se, at der i bunden var 4 lysende felter foruden de 2 blå og det røde lys. Objektet forsvandt hen over hovederne på dem, og inden det passerede den bagved liggende skrænt, var det væk. Om den pludselige forsvinden skyldtes, at lyset (på objektet) blev slukket, véd observatøren og vidnerne ikke. De kunne kun konstatere, at der ikke var mere at se.

Da objektet befandt sig lige over vidnerne, hørtes en behagelig dyb brummen, og denne lyd hørtes kun, mens det befandt sig dér. De havde ingen lyd hørt, før objektet var lige over dem, og lyden var også væk, umiddelbart før objektet forsvandt.

En hund, der var med observatøren og vidnerne, reagerede ikke på nogen måde i forbindelse med observationen.

Antal vidner ialt: 4.

Objektets størrelse: Som en femkrone,



14. sept. 79, Brejning strand.

målt i udstrakt arm.
Objektets lys: stærkt og konstant.
Vejret: klart, vindstille og mørkt.
Observationstid: 20 minutter.

O.O.

Den 5. oktober,
kl. 20.05
Kølkær, 7400 Herning

En herre og en dame, som opholder sig i Kølkær, iagttager på den nordvestlige himmel i 10° højde et rundt orangelysende objekt, som foretager både kurs-, højde- og hastighedsændringer. Observatørerne vurderer afstanden til objektet til mellem ca. 1 og 1½ km. Efter ca. 1 minuts forløb, hvor objektets hastighed øges fra ca. 30 til ca. 60 km/t., forsvinder det mod vest-nord-vest i ca. 20° højde. Observatørerne bemærker, at objektets lysstyrke, der beskrives som middel, er kraftigst ved den laveste hastighed.

Objektets størrelse: mellem 3 og 4 mm målt med udstrakt arm.
Vejrforhold: klart, vindstille og mørkt.

For referat: X.P.
Tegninger: HP og HA

Der sker også noget på Grønland:

Lysfænomener set i flere kystbyer

»*Luftfartøjer med lysende koøjer og kraftige projektører*« var iagttaget af mange i den sidste månedstid på vestkysten.

Der går en sand »tallerkenbølge« over Grønland for tiden. I snart en måned har meldinger om iagttagelser af lysfænomener og mærkelige luftfartøjer været en næsten daglig kost. Den slags plejer også at komme netop i den mørke tid af året.

Det begyndte lige efter jul, da radioavisen bragte nyheden om et mærkeligt luftfartøj, der var set ved Kangâmiut. Det havde form som to tallerkener, der var presset mod hinanden. Langs med randen var der stærkt lysende »koøjer«. Skiftevis stod det stille og bevægede sig, men forsvandt til sidst med stor fart.

Fra Sisimiut meldtes der om et ovalformet fartøj med en »projektør«, der undersøgte havoverfladen. Et af vidnerne, højskolelærer Hans Larsen, Sisimiut, fortæller til AG:

»*Sammen med personalet på højskolen så vi den 22. december to store matfarvede luftfartøjer i nærheden af horisonten ca. 20 km syd for højskolen. De standsede pludselig samtidig, og det ene begyndte at kaste lys med en meget stærk projektør i alle retninger, også mod os, men mest på havet.*

Efter nogen tid begyndte de at bevæge sig igen, tog tilløb ligesom en hundestejle. Så satte de farten op og forsvandt bag fjeldet nordpå. Jeg regner bestemt med, at det var dem, som blev iagttaget dagen efter ved Agto. Efter vort skøn var der 1 km mellem de to fartøjer. De var ovalformede og de lyste matfarvet. De var ikke flyvemaskiner. En flyvemaskine standser jo ikke i luften og tager ikke tilløb flere gange, før den får fart på.

De bevægede sig meget lavt og havde ingen hvid stribe efter sig. Netop ved denne tid lettede en helikopter, der skulle sydpå. Men den vendte om straks, som om den havde set de to store fartøjer og var blevet bange.

Vi iagttog fartøjerne i ca. 5 minutter indtil de forsvandt bag fjeldet. Andre i byen så



dem også. Nytårsnat så vi også en meget stærkt lysende genstand, dengang i stor højde.«

For mange år siden så Hans Larsen i Ausiait også en matlysende genstand. Han var på vej hjem efter undervisning i aftenskolen, sammen med tre danskere, da de blev overrasket af et mærkeligt fartøj, der dukkede op over Tupilak-øen i meget lav højde. Også det standsede i luften og tog tilløb flere gange, inden det forsvandt.

Tog foto af UFO

Også i andre byer, f.eks. i Nuuk og Narssac, har man set mærkelige fosforiserende lys. Andrea Hansen har i Narssac iagttaget en lysende genstand, der dukkede op i meget lav højde med retning mod deres hus. Den standsede skiftevis og tog fart på igen. Den forsvandt bag skyerne, men dukkede op igen efter en times tid. Da var den højt oppe og lyste meget kraftigt. I nogle sekunder stod den stille, men forsvandt med stor fart mod Narssarssuac.

Andrea Hansen har taget et farvebillede af genstanden og sendt filmen til Danmark til fremkaldelse.

Jûlut
Atuagagdliutit Grønlandsposten,
24. januar 1980.

Grønlands Kommando har ikke opdaget en eneste UFO

AG kan offentliggøre de første tegninger af »mystiske luftfartøjer«, der kan skyldes temperaturforskelle.

Den militære overvågning af luftrummet over Grønland har hverken opdaget de to mystiske luftfartøjer, som Dorthe Torning og Karl Olsen har set den 17. januar i Aasiait (Egedesminde), eller nogen af de andre UFOer, som er blevet set af mange mennesker langs den grønlandske vestkyst.

Efter de mange beretninger at dømme burde Grønlands Kommando have været i højeste alarmberedskab gennem flere uger, men det benægter den fungerende chef, H. V. Hansen, kategorisk over for AG.

— Vi har ikke set noget som helst, og vi har ikke modtaget nogen som helst indberetninger, fastholder den øverstbefalende for de danske styrker i Grønland, og han røber i telefonen ikke det mindste tegn på nervøsitet eller bare bekymring over situationen.

— Jeg aner ikke, hvad det kan være, men måske er mange ikke klar over, at man for tiden kan se planeten Venus hele dagen mod syd-sydvest, siger han.

Kraftigt lys

At dømme efter den skildring, AG har modtaget, var det imidlertid langt fra planeten Venus mod syd-sydvest, som omkring 100 mennesker i Aasiait så ved 18-tiden den 17. januar.

Ifølge Dorthe Thorning, 20 år, var der mange, som iagttog UFOen i kikkert, og i løbet af de 20 minutter, man kunne se den, skal den have stået både stille og bevæget sig vandret såvel som lodret.

Dorthe Thorning så den selv og har sendt AG en tegning af det mystiske luftfartøj. Hun fortæller, at de skrå firkanter var metalskinnende, og at lyset var kraftigt forneden,

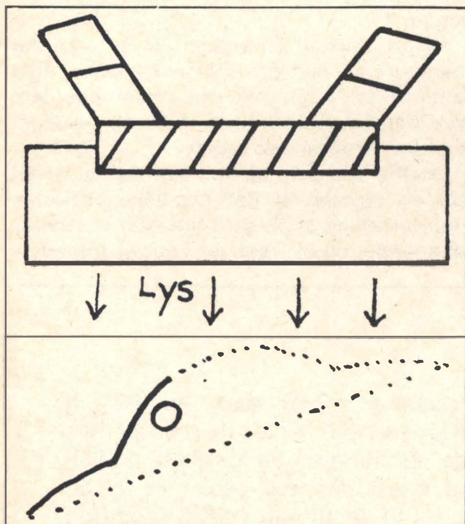
hvor man tydeligt kunne se kanterne på siderne. Når den bevægede sig blev den blålig og cigaragtig, og dens hastighed var to-tre gange hurtigere end en helikopter, der lægger an til landing.

Forsvandt

Dorthe Tornings beretning er nedskrevet på opfordring fra AG af kommunalbestyrelsesmedlem Jens Geisler, Inuit Ataqatigiit, og hun gjorde bl. a. følgende besynderlige iagttagelse:

— Når man flyttede sig fra observationsstedet, f.eks. med to skridt til højre, forsvandt synet, men det kom igen, når man gik tilbage til, hvor man havde stået, fortæller hun. (Refleks? - UFO-NYT.)

Jens Geisler har også nedfældet den 11-årige skoleelev Karl Olsens iagttagelser. Han har set et fartøj efter mørkets frembrud samme dag, men det så helt anderledes ud end Dorthe Tornings. Det ligner, som det fremgår af tegningen, mere den efterhånden velkendte flyvende tallerken, og det bemærkes i hans beretning, at den kraftigt optrukne linie kunne ses tydeligt, mens resten var utydeligt.



Dorthe Thornings og Karl Olsens tegninger af de mystiske luftfartøjer, de så om aftenen den 17. januar over Aasiait (Egedesminde).

Dybt lavtryk

Foruden Grønlands Kommando har AG også henvendt sig til statens flyvevejrtjeneste i Kangerdlugssuaq (Søndre Strømfjord), men heller ikke her har man klare indberetninger om den mystiske beflyvning af Grønland.

Derimod har meteorolog Leo Thorsager den forklaring på de mange syner langs kysten, at de skyldes et meget »dybt lavtryk over Labrador gennem flere uger«.

— Det kraftige lavtryk kombineret med den usædvanlige klare luft i den seneste tid kan føre til, at temperaturforskelle i luftlagene giver lyseffekter, siger han, og tilføjer, at det er sket før.

— I lighed med nordlys kan det se ud, som om noget bevæger sig, når lyset flimrer væk, slutter Leo Thorsager.

-lip.

Atuagagdliutit Grønlandsposten,
31. januar 1980

Nær snuppet af en UFO

Sofiårak Holms ur var gået i stå kvart i seks, netop på det tidspunkt, hun blev løftet op af et ukendt luftfartøj.

Det bliver bedre og bedre. En dame i Nuuk var nær blevet snuppet af en ufo. En måned efter begivenheden har hun tit hovedpine. For ikke så længe siden gik hun til læge og fik taget blodprøve. I disse dage venter hun på svaret. Der var også noget i vejen med hendes armbåndsur. Efter nærkontakten med ufo-en havde hun det på et par gange, men måtte tage det af igen. Begge gange blev håndleddet hovent og rødt og gjorde ondt. Nu har hun puttet uret i en kuvert og vil gerne i forbindelse med en, der kan undersøge det.

Sofiårak Holm var på vej til sit arbejde på Seminariets kantine en tidlig morgen, da hun pludselig mærkede, at hun blev løftet op. Samtidig så hun et kraftigt lys skinne ovenfra omkring sig. Hun blev skrækslagen og kæmpede af alle kræfter for at få jordforbindelsen igen. Tøjet flagrede opad og tasken faldt ned på jorden. Det blev hendes redning. Tabet af tasken gav hende for-

nyede kræfter og hun faldt sidelæns på sneen, men havde besvær med at rejse sig igen. Den venstre side, hvor hun blev suget op, føltes tung som bly.

Så begyndte hun at løbe, og nu kunne hun høre, at den metalliske klang ikke længere var over hendes hoved. Lyset var også slukket. Hun kiggede op og så en rund, sort genstand bevæge sig i glideflugt i retning af Myggedalen.

Samtidig dukkede en taxa op. Dens lys var som gløder i sammenligning med det kraftige lys, som løftede hende op.

Dybt chokeret prøvede Sofiârak på at græde, men det blev kun til uartikulerede lyde. Omsider lykkedes det hende at nå seminariet...

Jûlut
Atuagagdliutit Grønlandsposten,
31. januar 1980

Tager de billeder fra luften?

Det mener Adolf Jensen fra Atangmik om ufoer, og spørger om forsvarsmyndigheder fortsat vil benægte eksistensen af dem. Sæt nu, det er tilfældet?

Der indløber stadig beretninger om iagttagelser af lysfænomener. Adolf Jensen fra Atangmik skriver til AG, at han så en ufo den 23. januar ved 23-tiden. Han tog et billede af fænomenet og fortæller:

— I kikkert var det et flot syn. Det ligner grangivelig en raketnæse, sådan som vi ser dem i TV og på film. Bagtil spyede det et sandt fyrværkeri af forskelligt farvede ildtunger. — Mon det var luftspejlinger?

Jeg vil anslå, at det var ca. 3 km borte og i samme højde.

I to timer fulgte det samme kurs mod sydvest. Sammen med tre andre iagttog vi det i kikkert. Men så begyndte det at bevæge sig opad, hurtigere og hurtigere, måske 100 meter i sekundet til sidst. Samtidig bevægede det sig i siksak.

Pludselig fik det svimlende fart og forsvandt for vore øjne.

Og Adolf Jensen fortsætter: Vi hører om teknisk avancerede lande uden for Grønland, vi hører også om muligheden af civilisationer på andre kloder. For mig så det ud til, at det vi iagttog, var et fartøj, der tog billeder af fjorde og lande fra luften. Lad os sige, at det var et russisk fartøj, som spejdede efter egnede ubådsbaser.

Hvis det var tilfældet, vil vore forsvarsmyndigheder fortsat benægte eksistensen af disse fartøjer? spørger Adolf Jensen.

Grønlandsposten, 14. febr. 1980.

— — —

Da vi erfarede om disse beretninger fra Grønland, gik vi straks i gang med en nærmere undersøgelse, som vi håber snarest at kunne bringe nyt om. *O.H.*

RAPPORTER FRA

NORGE

Vest-Agder

6. marts 1977

»Søndag den 6. mars -77, kom jeg kjørende med bilen fra Birkeland mot Greipstad«, forteller Tomas Birkeland. »Jeg kjørte fra Birkeland klokken 18.30 og var like ovenfor Stavlia kl. 18.45. Da kom der en lysende gjenstand farende fra syd mot nord. Den lignet en manual (to kuler med en lysende stang imellom).

Stangen kunne vel anslagsvis være ca. 30 cm lang. Begge kulene lyste sterkt i rødt og gult (flammende) mens stangen hadde mere guit i seg.

Jeg slo av farten, og både kulene og stangen kunne klart observeres, men så kom gjenstanden bak et tre, men også mellom grenene var det synbart, så kom det klart frem igjen og fløy bent mot vinden og ble borte bak åsen.

Hvor langt borte gjenstanden var, har jeg liten formening om. Fra min synsvinkel kunne det kanskje være 100—150 meter, men i mørket er det nesten umulig å beregne avstand. Det kunne være langt borte og være meget stort.

Det merkelige er at slike gjenstander bare

er sette fra Stavlia i retning mot Tronstad, og jeg regnet først med at det var et eller annet naturfenomen, men kom frem til den slutningen at det måtte være noe annet.

I alt 7 personer har sett gjenstandene, og to personer har merket den sterke lysningen. Og det ser ut til at disse gjenstandene kan variere hastigheten etter behov.«

Bergen

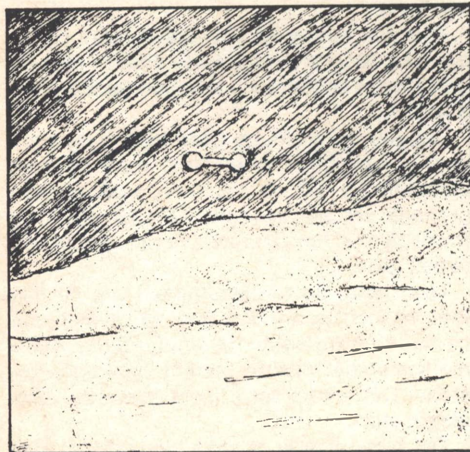
7. januar 1979

Vitnet, Margit Eeg, satt i stuen og så på TV, da det begynte å lyne og tordne. Hun fant det best å slå av apparatet og gikk i stedet til vinduet, da landskapet ble så flott oplyst av lynene.

Da uværet var over ville hun gå igjen, men i det samme oppdaget hun en stor stjerne i syd, av den type som står der i klarvær ved juletider. Men det var altså overskyet, så hvorfor en stjerne?

Hun ser da at »Stjernen« beveger seg og kommer stadig nærmere. En mindre stjerne blir synlig på hver side av denne, og alle tre henger sammen i en slags gylden stang, som så skifter retning og forsvinner over fjellkammen mellom »Gamlehaugen« og »Langegården«.

Fargen var gullig og ingen lyd hørtes. Rapporten er temmelig lik hendelsen den 6. mars-77, fra Greipstad.



Bergen

17. januar 1979

Objektet fra Greipstad igjen!

Vår observante Margit Eeg, sitter også denne gang i stuen og ser på TV. Fulgte interessert med i Fjernsynsteateret da hun ser et skarpt lys utenfor vinduet. Hun løp bort dertil og gjenkjente »de tre stjernene på en stang«, fra 7. januar. Men hun kan ikke si sikkert om de også denne gang var utgått fra en stor stjerne. — Objektet fløy nå allerede i retning vest og forsvant over fjellkammen mellom »Gamlehaugen« og »Langegården«, akkurat i samme retning som ved samme tidspunkt søndag 7. januar.

Det hører med til historien, at vi samme kveld var på Sjøkrigsskolen avholdt UFO-foredrag med stillfilm, — og Margit Eeg, tror nå at UFOene er en realitet.

Bergen omegn

17. januar 1979

»Det var natten til den 17. januar i år, klokken var ca. 03.00, og jeg satt og leste i stuen på grunn av at jeg ikke fikk sove,« forteller vitnet. »Mens jeg satt slik med bare en leselampe tent, så jeg opp og ut av vinduet, og der fikk jeg øye på et lysende halvmåneformet objekt i syd-sydøstlig retning, og i ca. 30 graders høyde over horisonten i retning av Haakonsvern.

Objektet var helt lydløst, og det beveget seg opp og ned, samt sideveis frem og tilbake. Avstanden til objektet var ca. 1000 meter, og målt mellom to fingre i utstrakt arm, var det på størrelse med en tennisball. Som ovenfor nevnt, var objektet halvmåneformet, det virket som om det ingenting var på undersiden, det bare var der ikke.

Fargen var i ytterkanterne rødlig, lenger inne mere gul-orange, mens kjernen var helt gul.

Jeg var nokså redd, og det var katten min også, den gikk til angrep på gardinene, jeg trodde først den ville ut, og lukket opp Raufossdørene, tok katten i nakken og ville sette den ut, men da fór den inn under sofaen, og den var ikke til å få ut derfra igjen. Katten har aldri før oppført seg slikk.

Jeg kunne stadig se objektet, og jeg fant

på å ringe flyleder-tårnet på Flesland, for å høre om det kunne være fly, men der svarte de at de ikke hadde noe fly i luften, men vakten ville vite om noe var galt. Jeg svarte nei, og la på røret.

Men objektet var der fremdeles, og etter ca. 20 minutter forsvant det langsomt, det likesom ble svakere i lysstyrke for tilslutt å slukne helt«.

På spørsmål om vitnet trodde det var et UFO hun hadde sett, svarte hun at hun ikke trodde på UFOer, men ville finne ut hva det kunne være (samtalen med Flesland). Vår medarbeider kjenner vitnet, og går god for hennes troverdighet. Hun er gift, har ett barn og mannen var på denne tid innkalt til ekstratjeneste i forsvaret. Hun var således alene med gutten observasjonsnatten.

Hakadal

31. januar 1979

Vitnet gikk ut på terrassen for å lufte hunden. Klokken var halv elleve på formiddagen og himmelen var overskyet.

Hun får da øye på en oval gjenstand »hvitere enn sne«, som fløy i rett linje i 40 graders høyde under skydækket.

Den fløy i retning nordvest og rett fra ham, og ble i løpet av fem minutter borte i det fjerne.

Han kan vanskelig si hvad det var, men det var i allfall ingen vanlig flytype.

Ingen lyd hørtes fra gjenstanden.

Namsskogen

7. februar 1979

»Denne underlige hendelsen fant sted en kveld mens min 10-år gamle datter og jeg var ute og gikk tur på en vei litt utenom tettbebyggelsen i Namsskogen«, forteller Odd Skålbones til vår medarbeider.

»Det begynte med at vi plutselig oppdaget et ensomt, blankt lys på himmelen, like over fjellene rett foran oss. 'Lyset' steg raskt høyere og høyere opp over fjellene, og vi oppdaget snart at den lysende gjenstanden hadde kurs nesten rett mot oss.«

»Etter en 2-3 minutter var den kommet meget nær (anslagsvis et par tusen meter fra oss). Plutselig steg den hurtig, nesten rett opp, og så kom den sakte nedover igjen.

Denn manøvren gjentok den enda en gang, og så kom den glidende nesten rett mot det stedet hvor min datter og jeg stod. — På dette tidspunktet var det at jeg, i tankeløshet begynte å blinke mot den med en lommelykt. Dette medførte at den lysende gjenstanden stoppet opp og stod helt stille i flere sekunder. Plutselig startet den opp med en voldsom fart, med kurs rett fra oss, og i løpet av ca. 10 sekunder var den forsvunnet som en lang, lysende pil, som plutselig bare ble borte. På det tidspunktet da gjenstanden stoppet opp, anslo jeg avstanden fra oss til ca. 500 meter. Høyden ca. 200—300 meter.

I tillegg til det sterke, underlige lyset, kunne vi ane mørke konturer som tydet på at gjenstanden hadde form som en stor rund kule.«

Det var skyfri himmel og vindstille under observasjonen, som hadde en varighet på ca. tre minutter.

Steinkjer omegn

13. februar 1979

»Min bror og jeg kom kjørende fra Værnes, og var på tur gjennom Sparbu-Mære, mot Steinkjer da vi oppdaget et kraftig blankt lys foran i retning Steinkjer.

Jeg reagerte på at lyset var konstant,« forteller Olav J. Mork, »og ba min bror kjøre tilside og stoppe.

Da vi stoppet var lyset rett på siden av oss, og fremdeles like kraftig og konstant.

Vi hørte ingen lyd, heller ikke da vi kom ut av bilen.

Den lysende gjenstanden beveget seg med jevn fart sørover i en høyde av ca. 300—500 meter over bakken.

Det er mulig at lyset blinket litt da det kom på god avstand, men det kunne også være hildring i den kalde vinterkvelden.«

Det var svak østlig vind og fullmåne under observasjonen, som varte va. 4—5 minutter.

INUFOC, Finn W. Kalvik

Og så nåede nyheden endelig til Sverige

EN UFO ER NØDLANDET! *Sådan lyder den alarmerende overskrift i Familie Journalen den 25. februar 1980. Artiklen er skrevet af den i Stockholm boende journalist Eugen Semitjov, der også er mester for den yderst dramatiske helsideillustration, der viser et havareret rumfartøj »af det gængse udseende« og et besætningsmedlem, der i øvrigt tager sig forholdsvis jordisk ud.*

Semitjovs artikel tager sit udgangspunkt i de oplysninger, der allerede stod at læse i dagspressen herhjemme for mere end 1 år siden. (Se f.eks. Jyllands-Posten den 15. januar 1979, hvor dagbladets korrespondent Niels-Victor Christiansen skrev artiklen: »CIA-rapport: UFOer udspionerer vor verden«. Artiklen blev gengivet i UFO-NYT nr. 1/1979).

Den amerikanske UFO-organisation Ground Saucer Watch har bl.a. ved hjælp af en amerikansk lov om »offentlighedsindsigt« (Freedom of Information Act) fået frigivet en lang række tidligere hemmeligholdte dokumenter bl.a. fra den amerikanske centrale efterretningstjeneste CIA. Heraf fremgår det, at CIA gennem årene har beskæftiget sig med UFO-rapporter m.v., selvom dette gang på gang har været benægtet af myndighederne. (Se også artiklen andetsteds i dette nr. red.)



Da Ground Saucer Watch i begyndelsen af forrige år holdt en pressekonference, hvor man gav en del af disse oplysninger videre til pressen, fortalte man endvidere, at organisationen var i besiddelse af edsvorne erklæringer fra to tidligere oberster fra det amerikanske luftvåben. I disse erklæringer siger de to tidligere oberster, at de i 1948 og 1952 i Mexico og i Arizona har set nedstyrtede »flyvende tallerkener«. Ifølge oplysningerne fra Ground Saucer Watch hævder de to oberster, at de så døde, fremmede væsener i begge tilfælde. Disse væsener var ca. 120 cm høje med sølvgrå hud, og de var iført sølvskinnende dragter.

De edsvorne erklæringer fra de tidligere oberster er til dato ikke blevet fremlagt for offentligheden af Ground Saucer Watch, og intet tyder på, at disse dokumenter skulle stamme fra de nu frigivne CIA-dokumenter, som Semitjov påstår i sin artikel. Organisationen må på anden måde have været i forbindelse med to tidligere officerer, der derfor også foreløbig ønsker anonymitet.

Vi håber for de forenede anstrengelsers skyld verden over for UFO-forskningen, at det ikke drejer sig om »et amerikansk publicity-nummer«. Det ville nu have stivet historien lidt af, hvis vi også kunne have vist UFO-NYTs læsere kopier af obersternes erklæringer.

Beretninger om »nødlandede flyvende tallerkener« har vi kendt i mange år i UFO-tidsskrifter og bøger. Den seneste bølge af be-

retninger startede for ca. 3-4 år siden, men den mest omfattende beretning om sådanne begivenheder findes i den bog, som den amerikanske journalist Frank Scully fik udgivet i 1950. Bogen »Behind The Flying Saucers« blev på dansk også udgivet i 1950 på P. Haase & Søns Forlag med titlen »De flyvende tallerkener«. Det lokale bibliotek kan formentlig stadig fremskaffe bogen til udlån.

Frank Scully giver ikke i sin bog indicier endsige beviser for sine fantastiske påstande om nødlandede rumskibe fra fremmede verdener. Og disse beretninger har da heller aldrig været taget alvorligt i de UFO-kredse, hvor man ikke definerer ordet »beviser« efter forgodtbefindende.

I 1967 var Semitjov i USA på en tur, hvor han bl. a. interviewede en lang række mennesker med tilknytning til UFO-fænomenerne. Herunder var han også i Pentagon, hvor han talte med Pentagons daværende talsmand i UFO-spørgsmål, oberst Maston Jacks, hvis udtalelser blev refereret på daværende tidspunkt i vor hjemlige ugepresse. Semitjov omtalte også deres samtale i sin bog, der for kort tid siden udkom på dansk med titlen »De ufattelige UFO'er«.

For nu at koge lidt mere suppe på sin pølsepind, teoretiserer Semitjov i sin Familie Journal-artikel over, hvorvidt selvsamme oberst Jacks dog kunne være en af de omtalte GSW-oberster. Og da Semitjov naturligvis stadigvæk har et godt foto af oberst Jacks (som også findes i hans bog), så skal dette naturligvis også bruges i denne »nye historie«. Var der nogen der sagde genbrug?

Men ak og ve. Artiklen var stadigvæk ikke lang nok. Semitjov griber endnu engang i bunken, og op dukker beretningen fra september 1976, hvor iranske phantom-jetfly var involveret i en spændende UFO-observation. Traditionen tro skal beretningen dog have en lille efterskrift med, om at man bemærker sig, at tildragelsen udspandt sig kun få hundrede kilometer fra den sovjetisk-iranske grænse.

Og når »vor UFO-skribent« nu var så godt i gang, kunne han jo lige runde Familie Journal-artiklen af med »en nyhed«, nemlig observationen fra Valencia den 11. november 1979, hvor en Caravelle-pilot landede i Valencias lufthavn efter at have følt sig generet af UFO-fænomener (Se UFO-NYT nr. 1/1980). Også denne beretning var åbenbart for god for Semitjov, der afslutter sin artikel med at fortælle, at ingen af flyets passagerer havde set noget samt at den almindelige mening var, at de observerede, røde objekter var et fikst påfund. Men det er jo så dejligt uforpligtende at slynge en sådan sætning ud i luften. — Keine hexerei . . .

Ole Henningsen

Svensk UFO-80

Västerås Tvärvetenskapliga Förening afholder i ugen 30. juni—5. juli svensk UFO-80 — et arrangement med foredrag og lysbilleder om UFOer, parapsykologi, fortidsteknik m.m.

Vi har ikke fået oplyst nogen adresse, som interesserede kan kontakte; men foreningen har girokonto nr. 84 12 82 - 7 og kan måske nås ad denne vej.

En panggrej för den UFO-interesserade!

Tidsskriften UFO-INFORMATION har blivit 10 år och för den skull utger vi ett JUBILEUMSNUMMER som tar upp de på vårt postgiro 8 43 25 - 0, UFO-information, Box 16, 596 00 Skänninge, Sverige. Priset för denna unika publikation är 35 Svenska kronor som lämpligen insättes på vårt postgiro 8 43 25 - 0 UFO-information Box 16, 596 00 Skänninge Sveriege.

En af vore læsere

ønsker at sælge en samling UFO-NYT'er, årgangene 1963 til 1979, begge inclusive. Mindste bud kr. 400,-.

Henvendelse til Ole J. Knudsen (se adressen foran i bladet).

Mulig UFO observation
rapporteret af vicesherif i Minnesota

WARREN, Minn. (AP) — Et strålende oplyst objekt, der fløj ned mod en vicesherifs bil og efterlod vognen beskadiget og embedsmanden bevidstløs, var stadig i torsdags et mysterium.

Ud over at være chokeret og stadig lide under et lettere tilfælde af »svejseblindhed«, var vicesherif Val Johnson i god form torsdag, tre dage efter begivenheden. Det skete tidligt om mandagen (27.8.) på sletterne ved Red River Valley i nordvest Minnesota.

Efterforskningschefen for Center for UFO Studier, Allan Hendry, undersøgte sagen og på hovedkvarteret i Evanston, Ill, sagde han torsdag: »det er et meget utroligt tilfælde, og der er nogle højst usædvanlige spor efter begivenheden, deriblandt to bøjede antenner, knust forrude, knust forlygte og en lille bule i motorhjælmen på patruljevognen.

»Et virkeligt usædvanligt tilfælde«, sagde Hendry. »Vi modtager omkring 1.000 tips om UFOer om året. Vi undersøger de mest interessante ved telefonopringninger. Men usædvanlige tilfælde som dette, hvor der er sket skader, er værd at tage ud og se på«.

Hendry sagde, han er meget optaget af den kendsgerning, at der ikke er nogen beskadigelse af kanten af forlygten. Ligeledes var radioantennerne bøjet, men der er ingen spor efter maling på dem og insekterne, der var ramt imod dem, var ikke blevet kradset af.

Og det faktum, at Johnson's armbåndsur og det elektriske ur i bilen begge stoppede i 14 minutter, øgede mysteriet.

Federal Aviation Administration og flyvebasen i Grank Fork havde ingen rapporter om fly i luften, da begivenheden skete. »Men det beviser ikke, at der ikke var nogen flyvemaskiner dér,« sagde Hendry.

Johnson, 35 år, som tilsyneladende var bevidstløs ca. 30 minutter efter begivenheden, har arbejdet i Marshall distriktets sherifkontor i 2½ år. Sherif Dennis Brekke sagde i telefoninterviewet, at Johnson er en god arbejder, stabil, med kone og tre børn. »Folk kan godt lide ham«, tilføjede Brekke.

Johnson havde i sinde at hvile sig hjemme i Oslo, Minn., torsdag, men kom til et møde med journalister på sheriffens kontor i Warren. »Jeg var temmelig deprimeret de første par dage efter« sagde vicesheriffen. »Jeg troede jeg led af mentalforstyrrelser. Det er temmelig svært for mig at retfærdiggøre, eftersom jeg arbejder med fakta og logik«. »Men det, der skete, er ikke logisk, og det er lidt skræmmende«.

The Leader-Post Regina, Saskatchewan, 31. august 1979.

— — —

Denne tildragelse har fået en meget stor pressedækning i det meste af USA og Canada. Mere kortfattede meddelelser er også dukket op i den europæiske presse. De impliceredes udtalelser er dog ikke gengivet lige korrekt alle steder, hvorfor man i Center for UFO Studies' tidsskrift, International UFO Reporter, i sept./okt. udgaven 1979 har denne kommentar til pressedækningen:

IUR (International UFO Reporter) har set nogle glimrende eksempler på mediedækningen af denne sag, hvilket altid er glædeligt. Der er imidlertid altid undtagelser. For alle de, der var så uheldige at læse National Star (sensationsavis) fra den 2. oktober, skal det hermed oplyses, at Dr. Hynek *ikke* blev interviewet angående en forbindelse mellem dette tilfælde og nogle tilfælde af lemlæstelser af kvæg. Desuden ville Allan Hendry aldrig udtale, ikke engang i søvne, at dette var »første gang et UFO har haft fysisk kontakt med noget«. Hendry's vurdering, sådan som han faktisk gav udtryk for den overfor pressen, lød, at »dette var den mest slående og dramatiske nærobservation i USA, som er blevet rapporteret til Center for UFO Studies i *dette år*«, IKKE »nogensinde«, som nogle kilder fordrejer det til.

Oversættelser: Kim Møller Hansen

— — —

Der er allerede nu ingen tvivl om, at denne

tildragelse vil blive en af »klassikerne« inden for UFO-fænomenernes rækker. Vi vil derfor i næste nr. af UFO-NYT bringe en meget detaljeret beretning om denne tildragelse.

O.H.

BREVE *fra læserne*

Til redaktionen af UFO-NYT

Omtalen i UFO-NYT nr. 1/80 af hændelsen i en have på Falster forekommer mig at være et kedeligt eksempel på en »svipser« i SUFOIs interne kommunikation.

Det der i indledningen til artiklen betegnes som »en af de mest ejendommelige hændelser, der nogensinde er rapporteret fra Lolland-Falster« adskiller sig kun på eet punkt fra hvad jeg selv oplevede, idet jeg var så heldig næsten samtidig med hændelsen på Falster og under samme omstændigheder at »indfange« en genstand ganske svarende til beskrivelsen af den på Falster observerede. Genstanden blev sendt til SUFOIs alarmcentral i Århus, hvor den forhåbentlig stadig befinder sig sammen med en rapport, hvoraf det fremgår, at den ikke længere falder ind under definitionen UFO, men at det er en af de flere gange omtalte sølvskinnende balloner formentlig anvendt som legetøj. Det er for øvrigt sandsynligt at flere af den sidste tids rapporter om UFO-observationer i UFO-NYT skyldes disse balloner.

Jeg synes det er synd for gamle fru Hansen og hendes søn i Ørslev, at de efter den megen presseomtale blev holdt hen i lang tids uvidenhed om, at der ikke den sommerdag befandt sig noget hverken overnaturligt eller mystisk i deres have, men at det var en omend ret så sjælden så dog en naturlig ting. Desuden er det beklageligt, at SUFOI på grund af kommunikationssvigt ikke hurtigst muligt fik en opklaring af sagen frem i dagspressen og derved mistede en vist nok ret sjælden lejlighed til overfor offentligheden at fastslå sit image som en seriøs organisation.

Med venlig hilsen
K. Olsen, Jægerspris.

— — —

Tak for Deres læserbrev angående observationen fra Nr. Ørslev på Falster den 23. august 1979, som nærmere beskrevet i UFO-NYT bl.a. i nr. 1/1980.

Først vil jeg fastslå ganske klart, at der da heldigvis ikke har været tale om nogen kommunikationsbrist indenfor SUFOI, idet jeg blev gjort opmærksom på modtagelsen af Deres ballon allerede dagen efter, at den var modtaget af Ole J. Knudsen i Alarmcentralen.

Vi fik endvidere i løbet af efteråret lejlighed til at indkøbe flere eksemplarer af denne slags balloner, der er fremstillet i varierende typer. Udover den type, der er rund og blank på begge sider, findes der bl.a. en type, der er rød på den ene og blank på den anden side. De er endvidere lavet i hjerteform, og sidst på efteråret skulle der endog være fremkommet en i form af en julemand. (Se i øvrigt også advarslen i nr. 6/79, s. 246).

Da Kim Møller Hansen og undertegnede i august besøgte familien Hansen i Nr. Ørslev, havde ingen af os endnu holdt en af disse balloner i hånden. Men vi havde hørt om dem og set billeder og beskrivelsen i UFO-NYT nr. 4/1979 på bagsiden, hvor brødrene Vagn og Børge Sørensen fra Haderup viser et eksemplar frem.

Jeg vil da heller ikke lægge skjul på, at vi umiddelbart regnede med, at det drejede sig om en sådan ballon efter de beskrivelser, vi havde fra avisreferaterne samt fra den orienterende telefonsamtale med observatørerne.

Men efter at have været på observationsstedet og her hørt observatørernes beskrivelser af de ret »markante« manøvrer, genstanden foretog, er vi dog kommet til den konklusion, at en af de nævnte balloner har svært ved at passe ind i det beskrevne bevægelsesmønster.

Den sag er imidlertid endnu ikke afsluttet, da vi fortsat ønsker at foretage nogle eksperimenter på observationsstedet med de balloner, vi har rådighed over. Disse eksperimenter, hvor vi vil fylde varierende mængder helium i ballonerne, skal dog først foretages, når det bliver noget varmere i vejret, og de rette vejrforhold i øvrigt er til stede på observationsstedet. ⟶

Jeg mener dog ikke, at UFO-NYTs læsere kan vente så længe på disse årstidsbestemte eksperimenter, hvorfor beretningen er offentliggjort allerede i forrige nr. af UFO-NYT. Skulle de omtalte eksperimenter imidlertid godtgøre, at der sandsynligvis kan være tale om en ballon, så vil dette naturligvis som sædvanligt blive meddelt læserne i UFO-NYT.

Med hensyn til Deres slutbemærkninger om SUFOIs image, kan jeg dog tilføje, at det heldigvis i de senere år på grund af SUFOIs arbejdsform og vor indstilling til UFO-fænomenerne i almindelighed er blevet betydeligt nemmere overfor medierne og andre at fastslå SUFOIs image som en seriøst arbejdende organisation, hvilket vi naturligvis kun er glade for.

Når jeg i min omtale i UFO-NYT af denne observation har skrevet, at det er en af de mest ejendommelige hændelser, rapporteret fra Lolland-Falster-området, så hænger det sammen med det yderst nøgterne indtryk, jeg personligt fik af observatørerne, der beskrev et objekt, som ikke blot var et flygtigt lys på en mørk himmel, men en meget håndfast genstand, næsten indenfor rækkevidde.

Om oprindelsen af denne genstand? Ja, det er jo her, vores uenighed foreløbig består.

Venlig hilsen
Ole Henningsen

I UFO-NYT nr. 1, 1979, bragte vi en artikel fra Jyllands-Posten, der under overskriften »CIA-rapport: UFOer udspionerer vor verden« bragte de første meddelelser om den amerikanske UFO-organisation GSWs initiativ over for CIA. Artiklen varslede også en retskendelse, der skulle skaffe GSW adgang til »yderligere CIA-dokumenter, film og vragrester. . .«. Mens vi venter på stumperne, kan vi komme med en rapport om, hvad det hidtil er lykkedes GSW at få gravet frem. *IOKj.*

Retssagen mellem CIA og GSW



I august-nummeret, 1978, af International UFO-Reporter kunne man læse, at CIA havde fået frist indtil midten af december 1978 til at fremlægge alle sine UFO-dokumenter til brug for retssagen mellem UFO-organisationen GSW (Ground Saucer Watch) og Central Intelligence Agency efter ordre fra distriktsdommeren John Pratt.

CIA-Information & Privacy Coordinator Gene F. Wilson tilkendegav, at han var ved at gennemgå ca. 1000 sider CIA-materiale, der var blevet fundet frem. Brad Sparks (fra en udløber-organisation af GSW kaldet Citizens Against UFO Secrecy — CAUS, (»Borgere mod UFO-hemmeligholdelse«) forudsagde, at materialet hovedsagelig ville bestå af observationsrapporter fra Flyvevåbnet, Flåden og CIA.

Med en følgeskrivelse den 14. dec. 1978 frigav CIA omkring 340 af sine egne UFO-dokumenter — 900 sider i alt — til GSW som et resultat af civilt søgsmål no. 78-859 indgivet ved distriktsdomstolen i Washington, D.C. — Brevet, der er underskrevet af CIA Information & Privacy Coordinator George Owens, angiver, at 57 dokumenter var blevet tilbageholdt i deres helhed i overensstemmelse med bestemmelserne om dispen-



sation fra »Freedom of Information Act«. (FOIA) (Loven om offentlighed i forvaltningen, o.a.).

Også 196 dokumenter, der stammede fra andre organer, var blevet videresendt til dem som svar til GSW.

De involverede organer er:

• Luftvåbnet:	76
• Udenrigsministeriet:	41
• Hæren:	30
• Forsvarets Efterretningstjeneste:	19
• Statslige Sikkerhedstjeneste:	18
• Flåden:	11
• Statsarkivet (»Rigsarkivet«):	1

Sammen med udleveringen af dokumenterne til GSW's sagfører Peter Gersten (fra Rothblatt, Rothblatt, Seijas & Peskin, et anset advokatfirma i New York), afslørede U.S.-sagføreren, at CIA ønskede en 2-måneders udsættelse for at udfærdige beedigede skriftlige erklæringer, der beskriver dets gennemsøgning af arkiverne, slettelser lavet i henhold til FOIA-dispensationer og tilbageholdte dokumenter. Udsættelsen blev givet af dommer John Pratt til CIA uden at give GSW's advokat en mulighed for at modsætte sig begæringen.

Da man nåede skæringsdatoen, påstod CIA, at begivenheder i Mellemøsten ville forhindre dem i at overholde skæringsdatoen. Det var faktisk ikke før i slutningen af februar 1979, at CIA frigav 200 sider med supplerende dokumenter. Nogle observatører ved retssagen mener, at CIA meget omhyggeligt kun frigav de dokumenter, der ville give et negativt billede af UFO-fænomenet. Medlemmer af GSW & CAUS er overbevist om, at de eneste dokumenter, der bliver frigivet, er dem, som én, der kræver oplysninger i henhold til FOIA, i forvejen afslører tilstrækkeligt kendskab til. Ikke desto mindre mener GSW med sin strategi at have haft held til at afsløre, at CIA har brugt indenlandske agenter til at indsamle UFO-data. Ved lov og ret er det blevet CIA strengt forbudt at foretage hemmelige indenlandske handlinger, der ikke vedrører fremmede mål. GSW har 2 personer, Ralph Mayher og Richard Hall, der i retten er villig til at bevidne, at de, i kraft af deres kendskab til UFO-data, er blevet kontaktet af indenlandske CIA agenter.

GSW har derudover søgt at påvise uoverensstemmelser i CIA's undersøgelser af sine arkiver.

— Brad Sparks fra CAUS har lavet en

fortegnelse over mere end 200 dokumenter, der er direkte henvist til i det frigivne materiale, men som der overhovedet ikke er gjort rede for.

— Selv om man påstod, at 41 CIA afdelinger blev underkastet en fornyet eftersøgning efter materiale, fremkom kun 4 afdelinger med UFO-dokumenter. En af de manglende grupper var CIA's operationscenter. Todd Zechel* fra GSW & CAUS, er imidlertid i besiddelse af adskillige meddelelser og memorandum'er frigivet af andre kontorer, der viser, at denne gruppe modtog og sendte UFO»trafik« . . . især materiale angående overflyvningerne af SAC-basen i 1975.

Hvad afslører de frigivne dokumenter? En interessant måde at nærme sig dette spørgsmål på, er at vise den måde, hvorpå dokumenterne modbeviser de længe fastholdte præmisser angående regeringens engagement i UFOerne.

PRÆMIS: = På intet tidspunkt forud for dannelsen af Robertson-panelet (januar 1953) og på intet tidspunkt efter udsendelsen af panelets rapport har CIA været engageret i studiet af UFO-fænomenet«.

— Brev til GSW's leder William Spaulding fra en CIA Information & Privacy Coordinator.

MODBEVIS: **Før panelets oprettelse:**

»I de seneste par uger er der rapporteret adskillige radar- og visuelle observationer af uidentificerede flyvende objekter. Selvom dette kontor opretholdt et stadigt overblik over sådanne pålidelige observationer gennem de sidste 3 år, er der blevet oprettet en særlig undersøgelsesgruppe, hvis opgaver er at gennemgå emnet op til dato. O/CI vil deltage i dette studie sammen med O/SI og den 15. aug. 1952 skulle en rapport være klar.«

— Memorandum fra Ralph L. Clark, fungerende vicedirektør ved Scientific Intelligence til afdelingschefen.

* *Zechel er ikke længere med i disse grupper.*

Tiden efter panelet:

»EMNE: Ansvaret for »uidentificerede flyvende objekter« . . .

1. I nøje overensstemmelse med Reference I, har denne afdeling overtaget ansvaret — indenfor OSI (Office of Scientific Intelligence) — angående Ikke-Konventionelle Typer af luftfartøjer . . .

e. Et kronologisk arkiv med hele OSI's korrespondance og handlinger foretaget i forbindelse med USAs UFO-program vil blive opbevaret i ASD . . .«

— Memorandum fra den 9. februar 1956 fra W. E. Lexow, chef for ASD, Appled Science Division (Afdelingen for anvendt videnskab).

PRÆMIS: CIA har aldrig taget UFO-spørgsmålet alvorligt.

»De seneste rapporter, CIA har modtaget, antydede, at det var ønskeligt at foretage yderligere skridt og der blev holdt et nyt orienterende møde den 25. nov. med personalet fra A-2 og ATIC, der har kendskab til dem. På dette tidspunkt overbeviste rapporterne os om, at der foregår noget, som øjeblikkelig må have vor opmærksomhed. Detaljerne ved nogle af hændelserne er blevet diskuteret af AD/SI sammen med DDCI. Observationer af uidentificerede objekter i stor højde, og som flyver med stor hastighed i nærheden af store amerikanske forsvarsanlæg, er af en sådan art, at de ikke kan henføres til naturlige fænomener eller kendte typer luftfartøjer«.

— H. Marshall Chadwell, vicedirektør for Scientific Intelligence til lederen af Central Intelligence den 2. dec. 1952.

PRÆMIS: Det er ikke CIA's politik at hemmeligholde eller nedgøre UFOer.

»Det er imidlertid strengt påkrævet, at ingen antydning af CIA's interesse eller engagement når frem til pressen eller offentligheden i betragtning af deres »dommedagsprofeti-tendenser« til at betragte en sådan interesse som en »bekræftelse« på, at den

amerikanske regering er i besiddelse af »ikke-offentliggjorte fakta«.

— Edward Tauss, 1. august 1952 til vice-afdelingschefen ved Scientific Intelligence.

»Panelets forestilling angående et bredt uddannelsesprogram, der samler kræfterne fra alle berørte afdelinger, var, at det skulle have 2 hovedmål: træning og »nedgøren« . . .

»Nedgøringsmålet« ville resultere i en formindskelse af offentlighedens interesse for »flyvende tallerkener«, der i dag fremkalder en kraftig psykologisk reaktion,«

— kommentarer og forslag fra det CIA-støttede Robertson-panel.

PRÆMIS: CIA har i statens interesse gode grunde til at tilbageholde materiale vedrørende UFOer,

GSW oprindelige formulering af retsanklagen var begrænset til udleveringen af 5 dokumenter, der vedrører CIA's kontakt med UFO-vidnet Ralph Mayher. I marts 1976 indrømmede CIA, at det var i besiddelse af alle disse 5 dokumenter, men det var kun muligt at frigive de 2 . . . efter at 70% i begge rapporter var blevet slettet. CIA erklærede, at det var på grund af materialets klassificerede beskaffenhed, og at efterretningskilder og metoder ville blive røbet. Så da GSW anlagde sag for at få frigivet dokumenterne, blev alle 5 dokumenter udleveret den 15. dec. 1978 med blot få udeladelser. Dette antyder, at CIA's oprindelige grunde til vægringen var temmelig lunefulde og vilkårlige.

Ralph Mayher har taget en 16 mm film af et formodet UFO den 29. juli 1952. CIA's Cleveland afdeling fik kendskab til filmen gennem en avisartikel den 6. nov. 1957. Mayher havde allerede på dette tidspunkt givet filmen til Flåden. Den blev efterhånden udleveret til Flyvevåbnets efterretningstjeneste i Pentagon af major William Frazier . . . og det er det sidste man har set til filmen. Den befinder sig næsten med garanti *ikke* i statsarkiverne til trods for påstandene om, at alt UFO-materiale blev overdraget dertil.

Mayher har stadig kopier af flere af filmbillederne lavet under filmens fremkaldelse. En agent fra CIA's Cleveland-afdeling fik kopierne dagen efter avisartiklen i 1957. I december blev de returneret af en anden agent uden nogen analyse. Mayher bad CIA-agenten om tilladelse til at oplyse, at CIA havde vist interesse for hans film. Dette blev nægtet. Mayher blev bedt om at hemmeligholde CIA's engagement.

PRÆMIS: Det er tosset at tro, at CIA har nogen interesse i at overvåge de civile UFO-grupper.

»Panelet bemærkede eksistensen af sådanne grupper som »Civilian Flying Saucer Investigation« og »Aerial Phenomena Research Organization, APRO«. Man mente, at sådanne grupper burde overvåges p.g.a. deres potentielt store indflydelse på befolkningens almindelige opfattelse, hvis omfattende observationer skulle dukke op. Man bør hele tiden tænke på den tydelige uansvarlighed og den mulige anvendelse af sådanne grupper til revolutionære formål.

— Kommentarer og forslag fra medlemmer af Robertson UFO-panelet den 17. jan. 1953 (finansieret af CIA).

Den 19. januar 1965 ringede en OSI-officer til Washington-områdets »Domestic Contract Service kontor« og bad agent Al Coleman om at skaffe sig rapporter fra den civile gruppe NICAP (National Investigations Committee on Aerial Phenomena). Coleman mødtes med vicechefen (for NICAP) Richard Hall, der gav agenten observationsrapporter fra Washington D.C.-området. Hall stillede senere flere rapporter til CIA's rådighed. Alle rapporterne blev returneret nogle uger senere uden kommentarer. Dokumenter frigivet til GSW antyder, at CIA overvejede at gøre Hall til fuldtids UFO-meddeler, således at han som offentlig ansat ikke ville udgøre nogen fare for statens sikkerhed.

PRÆMIS: National Security Agency (NSA) (Den Statslige Sikkerhedstjeneste) er ikke i besiddelse af klassificeret UFO-materiale.

Roy Banner, chef for »Policy Staff« under NSA, skrev til GSW's advokat, Peter Gersten, den 9. jan.1979 angående de 18 UFO-rapporter som CIA returnerede til NSA. »Vi kan ikke give Dem adgang til eller udlevere en kopi af materialet, da det er klassificeret og derfor undtaget fra reglerne om adgang til eller udlevering i overensstemmelse med titel 5 USC 552 (b) (l) . . .« (Reglerne om off. i forvaltningen).

PRÆMIS: Det er tosset at tro, at CIA ville overveje at bruge UFO-fænomenet som et psykologisk våben.

»Medens der verden over rapporteres om UFOer . . . har der i den sovjetiske presse *ikke* været nogen rapporter, kommentarer eller endog satiriske bemærkninger om flyvende tallerkener . . . Eftersom pressen er statskontrolleret kan dette kun skyldes en officiel politisk beslutning. Spørgsmålet er derfor, om disse observationer kan eller ikke kan:

(1) kontrolleres
(2) forudsiges — og
(3) anvendes ud fra et psykologisk krigsførelses-synspunkt, enten angrebsmæssigt eller forsvarsmæssigt.

Den offentlige interesse for UFO-fænomenet, hvilket både genspejler sig i den amerikanske presse og i forespørgselspresset på Flyvevåbnet, antyder, at en stor del af befolkningen er mentalt åbne over for at acceptere det utrolige. I dette forhold ligger muligheden for en udløsning af massehysteri og panik...

. . . Der bør indledes et studium for at fastslå, hvilken nytte USAs planlæggere af psykologisk krigsførelse eventuelt kunne drage af disse fænomener, og hvorledes man kan opbygge et forsvar, såfremt Sovjet skulle forsøge på at udnytte UFO-fænomenet på denne måde.«

— H. Marshall Chadwell, vicedirektør ved Scientific Intelligence, 24. sept. 1952.

Resultater af sagsanlægget

Ud over de her gengivne dokumenter er der også et utal af indenlandske og udenlandske UFO-observationer blandt de hundreder af dokumenter, der daterer sig hele vejen frem til nyere tid. Hvorfor arkiverer CIA disse, kunne man spørge, hvis regeringen er »færdig« med UFOer?

GSW-retssagen har sandt at sige givet mere udbytte, end mange ville have troet. GSW håber at blive i stand til på samme måde at kunne tvinge flyvevåbnet og andre regeringskontorer til at udlevere deres UFO-dokumenter. Dette betyder imidlertid ikke, at GSW oplever en glat og problemfri procedure. Da Larry Bryant fra CAUS prøvede at anmode om nogle udvalgte CIA/R-CMP UFO-materialer, måtte han se retssagen brugt imod sig som et bureaukratisk våben. George Owens fra CIA fortalte ham, at dette materiale var en del af den generelle UFO-arkivundersøgelse, som nu behandles i retten. Desuden forlangte CIA en betaling på 130 dollars af Bryant for blot at finde frem til materiale under stikordet: »Adamski, George«, fra deres arkiv og kopiere det.

På grund af den langsomme udlevering af materiale og de fortsatte uoverensstemmelser i CIA's arkivundersøgelses-påstande, så Gersten sig nødsaget til at indgive en »begæring om en kendelse, der dømmer den sagsøgte (CIA) og dennes arbejdsgiver for foragt for retten«. Dommeren var slet ikke lydhør heroverfor, men gav CIA medhold i dets modforslag om, at Gersten skulle begrænses til at indgive en udtalelse »der afspejler, hvilke eventuelle tilbageholdte dokumenter der stadig eftersøges« Gersten har den 18. juni 1979 i et protestsvar bl.a. udtalt: »Sagsøgtes (CIAs) beedigede skriftlige erklæringer fortæller *ikke* udførligt om 'alle tilbageholdte materialer' . . . Sagsøgeren (GSW) kan umuligt indgive en udtalelse 'der afspejler, hvilke eventuelle tilbageholdte dokumenter der stadig eftersøges', da den sagsøgte ikke har efterkommet rettens betingelser.«

Gersten har også informeret dommeren om, at han kan bevise, at CIA aldrig har haft i sinde at foretage en fornyet arkivundersøgelse, og at CIA stadig har et stort antal UFO-dokumenter, de ikke har indrømmet tilbageholdelsen af.

International UFO Reporter, sept./okt. 1979.
Oversætter: Kim Møller Hansen.

Boganmeldelse:

Det er da helt utroligt - en trolig bog om UFOer

Sherman J. Larsen:
»UFOer tæt på«
92 sider, 69,50 kr.
Oversat af Chr. Severinsen og bearbejdet af Ole J. Knudsen.
Udgivet af forlaget Forum i samarbejde med SUFOI.

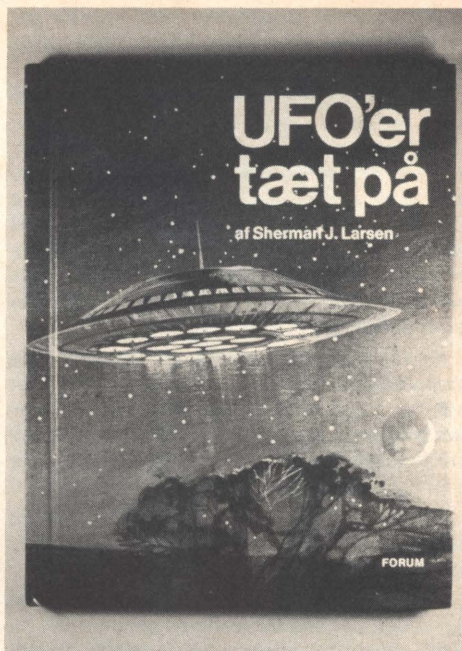
Forlaget Forum er i besiddelse af et ikke ringe mod, når det i pressemeddelelsen, der sammen med »UFOer tæt på« er sendt til dagbladene, starter med at fastslå: — De fleste UFO-iagttagelser er falske!

Det er ganske vist ingen nyhed for garvede ufologer, men den frimodige indrømmelse i pressemeddelelsen kunne måske friste potentielle købere til at tro, at alle observationer er forklarlige.

Det er synd, hvis nogen afholder sig fra at købe bogen af den grund. Det er simpelthen den mest solide grundbog om UFOer, der endnu er udkommet på dansk. Lige langt fra blind godtroenhed og blind bedreviden — de to hidtil største forhindringer for en seriøs undersøgelse af UFO-syndromet.

Forfatteren er, det pæredanske efternavn til trods, amerikaner, og bogen er i øvrigt også sat og trykt i USA, fordi man derved kunne genbruge de dyre farveforme og levere et lækkert produkt til langt mindre pris, end hvis det hele skulle have været lavet en gang til herhjemme.

Sherman Larsen er sammen med J. Allen Hynek grundlægger af Centret for UFO-studier i Illinois og har samlet sit materiale fra ca. 25 års interesse for UFO-problemet. Men før bogen blev udgivet på dansk, kom den i menneskehænder hos SUFOIs Ole J. Knudsen, der har udskiftet en del af de amerikanske rapporter med tilsvarende skandinaviske, hvilket unægteligt gør bogen betydeligt mere aktuel på disse breddegrader.



Den opgave er SUFOIs TV-trold i øvrigt sluppet godt fra. Rapporterne er tilstrækkelig usædvanlige til at vække interesse, men også tilstrækkelig nøgternt refererede til, at nye interesserede ikke slår syv kors for sig og smider bogen i nærmeste papirkurv.

Rapportmaterialet understreger den lødighed, som man har tilstræbt lige fra første kapitel, hvor Sherman Larsen kort gennemgår UFO-fænomenets baggrund.

I andet kapitel kommer han ind på de forskellige observationstyper — inddelingen er lånt fra Hynek — og på opdelingen af selve objekterne i forskellige kategorier efter form. Hvor meget af dette kapitel der er Sherman Larsen, og hvor meget der er Ole Knudsens, er ikke nemt at afgøre, men det er i hvert fald kort, klart og overskueligt.

Derpå følger et kapitel om »UFOernes historie«, hvor man — god psykologi — heller ikke lægger skjul på, at diverse rablende okkultister og andre flippere har taget fænomenet til sig som deres eget og dermed øget tvivlen om UFOernes realitet.

Så tager forfatteren for alvor fat på UFO-

erne selv: Hvad *rapporterer* folk? Hvorfor ser de objekterne? Hvor længe varer observationerne?

I næste kapitel kommer så spørgsmålet: Hvad *ser* folk? Det er en understregning af, at det sete og det, man tror, man har set, langtfra er det samme. Faktisk viser ca. 90 pct. af rapporterne sig at have en naturlig forklaring — i USA som herhjemme. Det skyldes ikke mindst den grasserende uvidenhed om ganske almindelige himmelfænomener fra planeter og stjerneskud til ganske almindelige fly.

Meget kort gennemgås en række af de almindeligste fejlkilder. Alene det afsnit er nok til at få mig til at håbe, at »UFOer tæt på« bliver en bestseller. Jo mere folk ved om fejlkilderne, jo større chancer er der for at få de solide rapporter ind.

Efter en omtale af, hvordan forskerne studerer en UFO-rapport, følger en serie »typiske« UFO-observationer.

Men bogens vigtigste kapitel er sandsynligvis det, der hedder »Hvis du ser en UFO . . « Hvis skolebibliotekerne vil anskaffe bogen og opmuntre eleverne til at slide den op, kan SUFOI se frem til mange rapporter af bedre kvalitet i fremtiden. Og for øvrigt kunne en del gamle garvede veteraner også have gavn af at læse det igennem.

»Konklusion« hedder det afsluttende kapitel — noget misvisende, da man af gode grunde ikke kan konkludere noget om UFOerne endnu. Konklusionen er kun, at fænomenet bør undersøges nærmere, og hertil knytter man en opfordring til læseren om at give et nap med.

Bogen er så god — som grundbog betragtet — at den må være velegnet som materiale for studiekredse, ligesom den henvender sig til den velbegavede unge læser. Og det er dem, vi har brug for i UFO-arbejdet om få år.

Jeg er mere begejstret end ovenstående omtale måske afslører, for det har længe irriteret mig, at der ikke var en virkelig sober og let tilgængelig bog, man kunne henvise interesserede unge til. De fleste SUFOI-medlemmer har sandsynligvis været ude for henvendelser fra skoleelever, der af en eller anden grund ville vide noget om emnet. Hidtil har man i den situation måttet hjælpe, som man bedst kunne, men resultatet er ofte blevet ufuldstændigt eller forvirrende.

»UFOer tæt på« opfylder altså et væsentligt behov, og jeg håber, landets bibliotekarer og skolebibliotekarer sørger for at få den placeret på hylderne.

Skulle jeg endelig dryppe malurt i bægeret, ville det kun blive en meget lille dråbe: Den er måske lige lovligt tør. Men den stil er sikkert velegnet, når det drejer sig om et emne, der for de fleste balancerer på kanten til det utrolige.

Per Borgaard

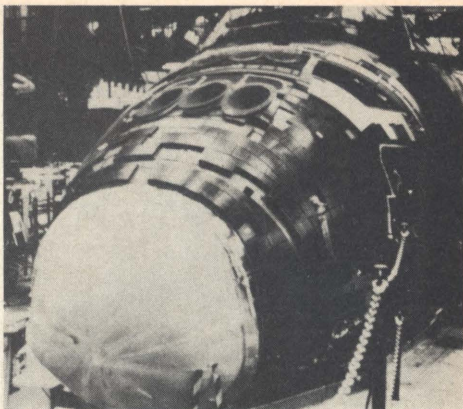
En idé til de lange vinteraftener:

Et tredimensionelt puslespil med 43.000 brikker

På Kennedy Space Center i Florida er en gruppe teknikere i gang med et sådant puslespil i øjeblikket: styk for styk limer man varmeisolerende kakler af et specielt keramisk materiale på den første rumfærge »Columbia«. Puslespillet er i kun to farver, og meget få af brikkerne er ens. Både formen og tykkelsen skifter, alt efter hvor på rumfærgen kaklen skal sidde, og en ombytning af to kakler kan få katastrofale følger. Kaklerne skal nemlig opsuge den varme, som opstår, når rumfærgen styres ned igennem atmosfæren før landingen. På de mest udsatte steder kan temperaturen komme op på over 2000°C, og river en kakkel sig løs, eller sidder den forkert, vil der kunne smeltes hul i rumskibet med risiko for tab af rumskib og besætning. For at lette påsætningen af »brikkerne«, er de dog nummererede: men de skal sidde meget nøjagtigt, brøkdele af millimeter fra hinanden, hvis de ikke skal løsnes under de voldsomme påvirkninger i rummet. Kak-

lerne er dog hovedårsagen til, at rumfærgen kan bruges igen. Når de først er sat på, kan de holde til omkring 100 opsendelser, før de skal skiftes ud. Columbia's puslespil er færdigsamlet i slutningen af april i år, og vanskeligheder med påsætningen af kaklerne er en af hovedårsagerne til de store forsinkelser, rumfærgeprojektet har oplevet. Efter den seneste vurdering bliver den første prøveopsendelse i november 1980, 1½ år efter de første planer.

OJK.



Her er rumfærgen Columbias næseparti ved at blive dækket med ildfaste kakler, som er højisolerende. En kakkel på 5 cm tykkelse kan man stå med i hånden, mens den er rødglødende på oversiden. *Kilde: AW&ST.*

Skiftende sovjetiske rum-signaler

De næste skridt i rumforskningen

Moskva, 19.12.79. Vicedirektøren for det sovjetiske rumforskningsinstitut, professor Georgij Narimanov, har nylig i et interview nævnt tre hovedpunkter i det program, sovjetisk rumforskning arbejder efter i den kommende tid. Det drejer sig om udvikling af transport- og færgesystemer baseret på genbrug, mere rationel anvendelse af menneskets arbejdskraft i rummet og på længere sigt bygning af rumstationer, som kan bemandes med 20-30 personer i længere tid — op til to-tre år.

Behovet for transportsystemer til at bringe mandskab og forsyninger til og fra Saljut-rumstationerne viste sig ved nærmere analyse at have to sider. Mens der til brug for besætningerne og dele af lasten var brug for et to-vejs system, behøvede det meste af forsyningerne kun transport op til rumstationen. Ud fra dette synspunkt konstrueredes to typer: Sojus-rumskibet, beregnet til transport begge veje, og Progress-transportfartøjet, til at føre forsyninger op til stationen, hvorefter det kunne benyttes som »skraldespand« for affald, som tillige med Progress-fartøjet lod sig brænde op i atmosfærens ydre lag. Erfaringerne med disse systemer i praksis indgår nu i projekteringen af nye transportsystemer med pendulfartøjer til anvendelse flere gange, muligvis i to trin.

Som første trin vil der for at opnå maksimal løfteevne formentlig blive anvendt en form for forbrændingsmotor, som kræver luft, mens andet trin bliver en raketmotor, og begge trin vil kunne anvendes flere gange.

Allerede de hidtidige forsøg med Saljut-6 rumstationen har givet anledning til overvejelse af arbejdsfordelingen mellem kosmonauter og automatiske systemer. Rumstationer har så mange instrumenter, at risikoen for overbebyrdelse af besætningen er ganske real. På den anden side vil det ikke være rimeligt at gå så langt med automatiseringen, at besætningen næsten udelukkende må beskæftige sig med at tilse instrumenterne. Den bedste løsning vil være, at kosmonauterne først og fremmest udfører forskningsarbejde, samtidig med at de tilser de automatiske systemer.

Bygning af større rumstationer er næppe umiddelbart forestående. Foreløbig er man ved at fastlægge omfanget af de problemer, der skal løses, og efterprøve rumforskningens metoder. Jo større rumstation, der



Lederen af det russiske kosmonautkorps, Alexej Leonov er internationalt kendt som kunstner, med rummotiver som speciale. Her har han tegnet to tidlige rumstationer af Saljuttypen, sammenkoblet med to Sojus-rumskibe af den tidlige type med solceller (vingerne). Om frem-

skal bygges, jo længere tid går der med projekteringen, og deraf følger voksende sandsynlighed for, at konstruktionerne allerede er forældet, når opsendelsen finder sted. I dag er det mest rationelle at operere med små og relativt billige, men avancerede rumstationer af Saljut-typen. Men der arbejdes dog allerede nu forberedende med projektering af de cylindriske eller sfæriske moduler, hvoraf de større stationer til sin tid skal bygges op. *(APN)*

Ny rumskibstype: Sojus-T

Den udbredte hemmeligholdelse i sovjetisk rumforskning giver sig somme tider mærkelige udslag; åbenbart er der ikke meget kommunikation imellem rumcentrene. Se nu ovenstående notits fra den 19. december sidste år, og sammenlign så med notitsen nedenfor. Det ser ikke just ud til, at russerne vil til udelukkende at bruge den nye genbrugelige rumfærge, som vi tidligere har omtalt. Det omtalte Sojus-T rumskib blev i øvrigt koblet sammen med Saljut 6 rumstationen tre dage efter opsendelsen, og kendere af russisk rumforskning regner med, at Sojus-T skal langtidsafprøves, før samme type anvendes til bemandede opsendelser. En langtidsafprøvning vil nok tage 80—100 dage, men som altid er der muligheder for overraskelser undervejs! Sojus-T er udstyret med solceller til energiproduktion, og dette er en tilbagevenden til et tidligere anvendt princip. Russerne har oplevet en del fejlslagne opsendelser, fordi rumskibene ikke kunne manøvrere ret længe, inden energireserverne var brugt op.

Ny sovjetisk rumfærge afprøves

Moskva, 10.1.80. Den 16. december i fjor sendtes et nyt sovjetisk rumfartøj op. Sojus-T er et nyt og forbedret transportapparat. Som navnet antyder er der tale om en videre udvikling af den kendte og prøvede Sojus-type.

Det nye rumfartøj har et helt nyt radio-

Norsk UFO Center utgir spesialhefte om hendelsene ved Namsenfjorden

Hvem satte de merkelige trekantede avtrykkene i fjæra på forskjellige steder rundt Namsenfjorden?

Hva var den lydløse, busslignende gjenstanden som skogmester Lorentz Johnsen så styrte i fjorden?

Hva slags flygende gjenstander var det som forfulgte biler og rettet kraftige »søkelys« ned mot Namsenfjorden?

Var det de samme gjenstandene som satte de gigantiske, uforklarte avtrykkene, — som fikk TV-sendingen i Bangsund til å falle ut, og brente malingen av en hyttevegg ved Sundsvannet?

Og hva slags flygende innretning var det militærkaptein Erling Bakke observerte på nært hold fra sin hytte i Namsenfjorden?

Disse hittil uforklarte hendelsene er nå samlet i NUFOC's nye specialhefte, som enhver kan skaffe seg så langt opplaget rekker.

Heftet er i A4-format, med ni tekstsider og to fotosider. Det er laget hos et profesjonelt trykkeri og har limet rygg.

Den som vil sikre seg den samlede beretningen om avtrykkene ved Namsenfjorden og hendelser med mulig relasjon til disse, kan best gjøre det ved å sende inn

N kr. 30,-

til NORSK UFO CENTER, Postboks 2119, 7001 Trondheim — på postgirokonto nr. 34 69 57.

Beløpet inkluderer porto.

Venligst merk talongen:

»NAMSENFJORDEN«.

---

tidige russiske rumstationer kommer til at se således ud, véd vi ikke, men Leonov er kendt for at være modstander af hemmeligholdelse indenfor rumforskningen, og han har flere gange ladet oplysninger »sive« på forhånd.

system, orienteringsapparater, fartkontrolsystem og datamatanlæg.

Under denne opsendelse afprøves de nye systemer under forskellige forhold i rummet. I programmet indgår tillige samarbejde med Saljut-6 rumstationen, der for tiden er ubemandet.

Opsendelsen af Sojus-T gik helt planmæssigt, og fartøjet bragtes som beregnet ind i et kredsløb med en banehøjde, der varierer mellem 201 og 232 km. *(APN) (38)*

UFO-80

afholdes i Silkeborg i tiden fra 29.6. til 6.7. begge dage incl. Tilmelding og program hos en af følgende:

Jens H. Glintborg, SUFOI 09 - 11 98 58
Bent Eriksen, SUFOI 05 - 92 00 81
Niels Sarnov, IGAPE 05 - 53 09 15.
Kim Lykkegård, FUFOS 09 - 82 27 74.

SUFOIs EDB/ TEKNISKE FOND

Lidt fremtidsmusik!

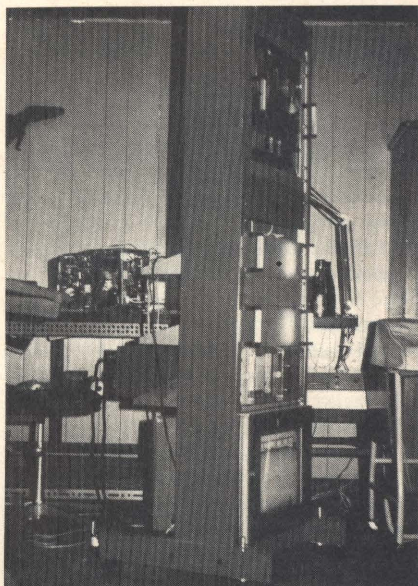
Tidligere har jeg været inde på, hvad vi bruger pengene i EDB/Tekniske Fond til. Illustrationen her viser noget af det elektroniske udstyr, som fondet har været med til at investere i. Det drejer sig om forskelligt registreringsudstyr, deriblandt flere linieskrivere og en båndoptager til registrering af lyd.

Men hvad med fremtiden? Ja, alle, der indbetaler et beløb til EDB/Teknisk Fond, modtager automatisk et lille duplikat, der fortæller om vores forsknings-planer for firserne. Her vil jeg blot nævne en af de ting, der planlægges i øjeblikket.

Det er ikke rart at være tvungent afhængige af andre — heller ikke i EDB-henseende. Derfor overvejer SUFOI nu at købe sin egen lille computer. På denne mini-computer skal ufo-rapporterne så registreres, og der vil være mulighed for at udføre diverse statistikker og analyser af rapportmaterialet.

Nu er det jo ikke uden økonomiske udgifter at investere i et sådant anlæg. Priser og anlæg bliver undersøgt i øjeblikket, men på forhånd regnes der med en startudgift på mellem 10.000,- kr. og 15.000,- kr. Hertil kommer så udgifter til løbende udbygning af mini-computeren.

Det er en oplagt opgave for EDB/Teknisk Fond at betale en vis del af denne mini-computer. Derfor vil jeg gerne opfordre dig til at støtte dette formål ved at indbetale et beløb — stort eller lille — til EDB/Teknisk Fond (giro nr. 9 11 77 25).



Her ses noget af det elektroniske udstyr, som fondet har været med til at finansiere.

Alle, der indbetaler til fondet, vil modtage et lille duplikat med titlen »Dansk UFO-forskning i firserne«.

Til fondet er indkommet

total pr. 15/3 80: kr. 13.671,10

Per Andersen
Forskningsgruppen

Spændende UFO-materialer?

- så kig her . . .

Synspunkter — Tre UFO-artikler.
Om UFOer og kuglelyn, rapportmaterialet og UFO-observatører. 60 sider, ill.
BEMÆRK: STÆRKT NEDSAT PRIS **kr. 14,80**

Per Andersen: Tidsloven.
En bog om UFO-fænomenernes tidsfordeling. Hvornår på dagen ser folk UFOer, og hvorfor netop på disse tidspunkter? 50 sider, ill.
Medlemspris .... **kr. 15,00**

Per Andersen: Projekt UFODATA - Et Systen til Elektronisk Databehandling af UFO/IFO Rapporter.
Hidtil nyeste rapport fra SUFOI. Om Projekt UFODATA og det internationale samarbejde. 38 siders rapport. Ill. Medlemspris .... **kr. 7,50**

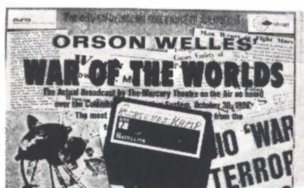
Ribera/Farriols: UFOs i Fokus.
Stærkt omdiskuterede observationer i Spanien — udløber af UMMO-sagen. 182 sider, ill. NÆR UDSOLGT. Gammel bogladepris kr. 46,40 — medlemspris............ **kr. 34,50**

Debatbogen »UFO og Videnskaben«.
6 fremtrædende amerikanske forskere går ind for fortsatte undersøgelser. 136 sider. NÆR UDSOLGT. Gammel bogladepris 29,75 — medlemspris .... **kr. 22,60**

UFO-emblem.
Et elegant og diskret emblem i fornem guldsmedekvalitet. 26 mm bredt — med nål eller broche.
Medlemspris .... **kr. 26,50**

Postkort
Motivet er »Det overvældende lys« — et zinkografi udført af grafikeren Sven Aage Voigt. Dobbelte kort i format 107 x 155 mm. Pakke med 5 stk. kort med kuverter...... **kr. 12,00**

Originalgrafik.
Motivet »Det overvældende lys« af Sven Aage Voigt i original zinkografi. I formatet 18 x 21,5 cm. KUN BEGRÆNSET OPLAG.
Medlemspris .... **kr. 50,00**





UFO-bånd nr. 1.
Kassettebånd med ca. 50 min. spilletid. En lang række UFO-beretninger. Medlemspris .... **kr. 25,65**

UFO-bånd nr. 2.
Kassettebånd med ca. 55 min. spilletid. Hør Mårups egen beretning! Udtalelser fra kendte danskere m.m. Medlemspris .... **kr. 25,65**

Klodernes kamp.
Kassettebånd med det originale radiohørespil af Orson Welles efter roman af H. G. Wells (engelsksproget). Medlemspris............ **kr. 25,00**

Ældre årgange af UFO-NYT
Årgang 1972. 252 sider. Pris kun **kr. 25,00**
Årgang 1973, nr. 3, 4, 5 og 6.
Pris kun .... **kr. 30,00**
Årgang 1974.................... **Udsolgt**
Årg. 1975, nr. 3, 4, 5 og 6. Pris kun **kr. 35,00**
Årg. 1976, nr. 2, 3, 4, 5 og 6. Pris kun **kr. 45,00**
Årg. 1977. 264 s. *Stærkt nedsat pris* **kr. 45,00**
Årg. 1978. 268 s. *Stærkt nedsat pris* **kr. 45,00**
Årg. 1979. 268 s. Pris kun.......... **kr. 65,00**

Bestilling sker lettest ved indbetaling af beløbet + kr. 5,00 (ekspedition/porto) til giro 9 11 77 25. SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte. Skriv venligst på modtagerdelen, hvad der bestilles.

Sagt på en anden måde:

pûgutaussat tingmissut tigugajagdluínarât

Sofiâraĸ Holmip nalunaeĸutârâ unigsimavoĸ arfinernut ĸulingiluat, tássa taimane sûnersumit ĸangátáuneĸaraluarmat.

tusagkat písanganarsiartuínarput, kîsa âma Nûngme arnat ilât pûgutaussanit tingmissunit tigussaungajagpatdlarpoĸ. tamatuma kingorna ĸáumat ĸângiútoĸ sule niarĸerissarpoĸ. ungasíngitsúkut nakorsiarpoĸ auersitdlunilo, mânalo akíssutinigsse utarĸivdlugo. âmalo nalunaeĸutârâ pitsáungilaĸ. tigussaorĸajarnerme kingorna mardloriardlugo atissarsimagaluarpâ pîginartarsimavdlugule, pavfinigôĸ putdlalersarmat, augpitdlerdlune ánernarsivdlunilo. nalunaeĸutârĸe mâna agdlagkap pûanut ikisimavâ agsutdlo misigssuissugssânik ajorssautdlugo.

Sofiâraĸ Holm seminariap kantînâne sulivfingminukardlune uvdlâralânguaĸ tássángáinaĸ misigilersimavoĸ ĸangátáuneĸardlune. tauvalo takulersimavâ ĸaumaneĸ sákortôrujugssuaĸ ĸuliminit ĸíngorsimassoĸ. ánilârtorujugssûvdlune tamaviâvigdlune nunamut tungniarsimagaluarpoĸ, tássalo malugalugo atissane pavungarssuaĸ puverneĸartut. taskine nákariartulersordlo tássángáinaĸ periatârdlune nunamut tugpoĸ. tauvalo nikuíneĸ ajuleraluardlune sâmiatungine ĸaumarngup seĸersimavfia oĸimaitsorujugssuartut misigigamiuk.

tamaviâvigdlune arpagdlune autdlaraluardlunilo, tássalo misigalugo ĸulimine savimínârpalugtumik uíngialassorssuaĸ igdlikarpatdlagtordlo, ĸúmut ĸiviarpoĸ angumererĸardlugo ĸernertorssuaĸ Ûlerngup tungânut sârdlitdlartoĸ, ĸârajugtorssuarmik iluseĸardlune, ĸutdline ĸamerêrsimavdlugit.

taimailissordlo taxa nuisimavoĸ sôrdlugôĸ ĸáumat, tássale ûnga ĸaumassorssuarmut nalerĸiutdlugit târnerorugtoramik.

ánilârsimaĸalune Sofiâraĸ ĸianiaraluarpoĸ saperdlunile. ilungersoĸalunilo seminaria angukasigpâ...

Jûlut

Kniber det lidt med at få det fulde udbytte af teksten? — så se venligst versionen på side 68.